

Ročník 1997

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 36

Rozeslána dne 7. května 1997

Cena Kč 27,90

O B S A H:

103. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 9. dubna 1997 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona č. 140/1961 Sb., v platném znění
104. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích
105. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se vyhláší národní přírodní rezervace Vývěry Punkvy a stanoví její bližší ochranné podmínky
106. Opatření České národní banky, kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků
-

103

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 9. dubna 1997 v plénu o návrhu Okresního soudu v Kutné Hoře na zrušení části ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona č. 140/1961 Sb., v platném znění,

takto:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se zrušuje část ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, vyjádřená slovem „ústavní“.

Ve zbývajících částech, pokud bylo navrhováno zpětné zrušení části tohoto ustanovení ke dni 1. září 1995, se návrh zamítá.

Odůvodnění

I.

Ústavní soud obdržel dne 21. října 1996 návrh Okresního soudu v Kutné Hoře na zrušení části ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona č. 140/1961 Sb., v platném znění, vyjádřené slovem „ústavní“. Uvedený soud projednává pod sp. zn. 6 T 13/96 trestní věc proti obžalovanému, mladistvému P. H., nar. 9. května 1979, svěřenci Výchovného ústavu mládeže Kamenná Lhota, na kterého byla podána obžaloba pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 26. září 1995 odjel z ústavu na dovolenou s termínem návratu do 20 hodin dne 28. září 1995, přičemž ve stanovené lhůtě se do ústavu nevrátil, ačkoliv rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 12. listopadu 1986 sp. zn. P 514/78 mu byla nařízena ústavní výchova, čímž se dle obžaloby měl dopustit závažného jednání, aby zmařil účel ústavní výchovy, která mu byla soudem uložena.

Okresní soud v Kutné Hoře usnesením ze dne 19. září 1996 trestní stíhání vedené proti mladistvému P. H. podle § 224 odst. 5 trestního řádu přerušil, když se v podstatě ztotožnil s argumentací obhájce obžalovaného o protiústavnosti ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona v té jeho části, podle níž je trestné i maření účelu ústavní výchovy.

V odůvodnění svého návrhu Okresní soud v Kutné Hoře uvedl, že vychází především z toho, že ve smyslu ustanovení čl. 9 Úmluvy o právech dítěte (dále jen „Úmluva“) je možno dítě oddělit od jeho rodičů proti jejich vůli pouze v případě, že je takovéto oddělení potřebné v zájmu dítěte. Uvedené ustanovení Úmluvy je pak v právním řádu České republiky realizováno právě institutem ústavní výchovy, která tudíž může být nařízena pouze v zájmu dítěte. Jestliže je tedy možno ústavní výchovu nařizovat výlučně v zájmu dítěte, pak se ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, ve znění zákona č. 152/1995 Sb., kterým bylo do citovaného ustanovení vloženo slovo „ústavní“, přiči obecné zásadě, podle které nemůže být pachatelem ani účastníkem trestného činu ten, na jehož ochranu je příslušné ustanovení, o jehož porušení jde, určeno. Takovéto trestní stíhání dítěte, které se odmítá podrobit výlučně v jeho zájmu nařízené ústavní výchově, má podle navrhovatele stejnou logiku jako trestní stíhání osoby, která se pokusila o sebevraždu, za návod k trestnému činu účasti na sebevraždě podle § 230 trestního zákona, či stíhání mladistvého, který byl soudním rozhodnutím svěřen do výchovy jednoho z rodičů a požádá druhého z rodičů, aby toto rozhodnutí nerespektoval a v rozporu s takovýmto rozhodnutím ho odňal z výchovy toho rodiče, do jehož výchovy byl mladistvý svěřen, za návod k trestnému činu únosu podle § 216 trestního zákona. V této souvislosti poukazuje navrhovatel i na pochybnosti o vhodnosti uvedeného ustanovení vyjádřené v komentáři k trestnímu zákonu, který byl vydán v roce 1995 v nakladatelství C. H. Beck/SEVT. Soud je proto přesvědčen o tom, že napadená část ustanovení trestního zákona je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména s čl. 9 Úmluvy, navrhuje proto jeho zrušení dnem 1. září 1995, a to vzhledem k tomu, že z napadeného ustanovení žádné osoby nenabýly žádných práv, a proto v souladu s principem právní jistoty by mělo dojít k jeho zrušení ke stejnému datu, k jakému zákon č. 152/1995 Sb. nabyl účinnosti.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, jejíž vyjádření si Ústavní soud vyžádal podle § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve svém písemném vyjádření podepsaném předsedou Ing. Milošem Zemanem v podstatě poukazuje na Úmluvu, která stanoví zásadu, že dítě nemá být odděleno od svých rodičů

proti jejich vůli, Úmluva však připouští takové oddělení dítěte od rodičů, které je potřebné v zájmu dítěte a jež je určeno příslušným úřadem na základě soudního rozhodnutí v souladu s platným právem v příslušném řízení. Obdobně Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“) uvádí, že nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu, na základě zákona. Tyto základní zásady Úmluvy i Listiny jsou provedeny zákonem o rodině, občanským soudním řádem, zákonem o školských zařízeních a dalšími normami nižší právní síly, zejména vyhláškami Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ústavní výchova přichází v úvahu tehdy, kdy výchova dítěte je vážně ohrožena nebo ji nelze z jiných vážných důvodů zabezpečit, a rovněž tehdy, kdy má za cíl poskytnout dětem a mládeži s negativními jevy chování preventivně výchovnou péči. Zákon č. 152/1995 Sb. doplnil ustanovení § 171 trestního zákona tak, že se rozšířila ochrana soudních rozhodnutí proti maření účelu nebo ztěžování výkonu též o ochranu soudního rozhodnutí nařizujícího ústavní výchovu. V odůvodnění návrhu zákona č. 152/1995 Sb. k dotčenému ustanovení předkladatel uvedl, že podle dosud platného ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona bylo trestným činem jen maření nebo ztěžování ochranného léčení nebo ochranné výchovy. Maření nebo podstatné ztěžování výkonu ústavní výchovy osobou, vůči níž toto opatření směřuje, nebylo postižitelné, a to ani podle § 171 odst. 3 trestního zákona. Přitom z hlediska obsahu těchto institutů a věcných důvodů pro jejich uložení není v praxi mezi ochrannou a ústavní výchovou výraznější rozdíl a nebezpečí, které pro společnost představují mladiství na útěku z ochranné nebo ústavní výchovy, je rovněž stejné. Z tohoto důvodu předkladatel návrhu zákona č. 152/1995 Sb. navrhl stejně postihovat případy závažného ztěžování nebo maření ochranné i ústavní výchovy. Je nepopiratelné, že předkladatel návrhu měl na mysli pouze a zejména ústavní výchovu určenou pro problematickou mládež, i když vedle takové ústavní výchovy existuje i ústavní výchova pro opuštěné nebo osiřelé děti. Ve vyjádření se připouští, že toto ne úplně citlivé rozlišení typů ústavní výchovy v trestním zákoně může skutečně vést k domněnce, že jakýkoliv útěk z dětského domova musí být stejně kvalifikován jako útěk z výchovného ústavu pro mládež se zvýšenou výchovnou péčí. Určitým východiskem z tohoto stavu, který nastal přijetím novely ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, je nezbytnost, aby všechny dotčené orgány pečlivě zkoumaly okolnosti, pohnutky, následky jednání nezletilého a podnět k trestnímu řízení z důvodu maření nebo ztěžování výkonu úředního rozhodnutí dávaly jen v případech, kdy je naplněna skutková podstata trestného činu maření ústavní výchovy nařízené nezletilému z výchovných důvodů. Při případném vyhovění návrhu na zrušení části napadeného ustanovení se pak ve vyjádření nedoporučuje jeho zrušení zpětně k 1. září 1995 s ohledem na nevhodnost zavádění zpětné působnosti právních norem do našeho právního řádu. Vyjádření také potvrzuje, že zákon č. 152/1995 Sb. byl schválen potřebnou většinou poslanců zákonodárního sboru dne 29. června 1995, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen. V závěru vyjádření je pak vyjádřeno stanovisko, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou České republiky (dále jen „Ústava“), ústavním pořádkem České republiky a naším právním řádem, a je na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

II.

Z těsnopisecké zprávy o 32. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (sněmovní tisk 1675 a 1803), konané ve dnech 20. – 30. června 1995, vyplývá, že zákon č. 152/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, a zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, jímž mimo jiné bylo novelizováno ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, byl dne 29. června 1995 přijat potřebnou většinou hlasů, totiž 126 hlasy (3 poslanci hlasovali proti, 29 se zdrželo hlasování). Uvedený zákon byl vyhlášen v částce 40/1995 Sb. rozeslané dne 2. srpna 1995, lze tedy konstatovat, že byl přijat a vydán v mezích ústavně stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.).

III.

Objektem trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, jehož formální znaky skutkové podstaty vymezuje ustanovení § 171 trestního zákona, je zájem na řádném výkonu rozhodnutí státních orgánů. Již v úvodu je třeba zdůraznit, že nikoliv všechna rozhodnutí soudů či jiných státních orgánů jsou rozhodnutími, jejichž výkon je tímto ustanovením chráněn. Novela trestního zákona provedená zákonem č. 152/1995 Sb. doplnila s účinností od 1. září 1995 napadené ustanovení tak, že rozšířila ochranu soudních rozhodnutí proti maření účelu nebo ztěžování jejich výkonu též o ochranu soudního rozhodnutí nařizujícího ústavní výchovu. Do účinnosti uvedené novely trestního zákona bylo trestným činem podle ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) jen takové jednání, které mařilo nebo ztěžovalo účel ochranného léčení nebo ochranné výchovy – tedy účel ochranných opatření ukládaných podle trestního zákona.

Ústavní výchova na rozdíl od ochranných opatření je institutem rodinného práva. Jde o výchovné opatření ukládané podle § 45 odst. 3 zákona o rodině. Podle tohoto ustanovení může soud nařídit ústavní výchovu, jestliže je výchova dítěte vážně ohrožena nebo vážně narušena a jiná výchovná opatření nevedla k nápravě nebo jestliže z jiných závažných důvodů nemohou rodiče výchovu dítěte zabezpečit. Jestliže je to v zájmu nezletilého nutné, může soud nařídit ústavní výchovu i v případě, že jiná výchovná opatření nepředcházela. Z důležitých důvodů může soud prodloužit ústavní výchovu až na jeden rok po dosažení zletilosti.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že ústavní výchova, přesněji řečeno rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy, se svou povahou vymyká z rámce ustanovení § 171 odst. 1 trestního zákona, v platném znění, které v zásadě chrání výkon těch rozhodnutí soudu, případně jiných státních orgánů, která jsou vydávána v souvislosti s trestním řízením, kdy jde v podstatě o postih jednání, které maří účel vazby nebo trestu, porušování režimu stanoveného některými druhy trestů či ochranných opatření. Ochranná opatření, mezi která patří kromě zabránění věci také ochranné léčení a ochranná výchova, na něž se vztahuje ochrana napadeného ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, jsou jedním z druhů trestněprávní sankce a jejich uložení je tedy podmíněno již spáchaným trestným činem a odsouzením za něj, popřípadě činem, který by byl, nehledě k osobě pachatele, činem trestným. (Jsou také ukládána buď samostatně jako jediný možný prostředek, nebo namísto trestu, popřípadě vedle trestu – vždy však v souvislosti s již spáchaným trestným činem.)

Při posuzování důvodnosti návrhu navrhovatele na vypuštění slova „ústavní“ z ustanovení § 171 odst. 1 písm. d) trestního zákona, v platném znění, je tedy třeba mít na zřeteli odlišný charakter právního institutu ústavní výchovy oproti institutu ochranné výchovy, k němuž jak Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření, tak i důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 152/1995 Sb. ústavní výchovu v podstatě přirovnává. Základní podmínkou pro uložení ochranné výchovy mladistvému podle § 84 trestního zákona je jeho odsouzení za trestný čin, který spáchal. Osobám mladším 15 let se ochranná výchova sice ukládá v řízení občanskoprávním, avšak opět jen za podmínky, že taková osoba spáchala již čin, který by byl – nehledě k věku pachatele – činem trestným (§ 86 trestního zákona). Ochranná výchova tedy jako jedno z ochranných opatření (§ 71 trestního zákona), které má sloužit k dosažení účelu trestního zákona, je druhem trestněprávní sankce. Naproti tomu ústavní výchova představuje výchovné opatření, které má vytvořit co nejpríznivější podmínky pro výchovu nezletilého dítěte a je především výchovným, nikoliv represivním opatřením. Je také v mnoha případech nařizována tehdy, když se výchovu dítěte nepodařilo zajistit jinou individuální péčí, například i v situaci vyvolané faktickou absencí vhodné osoby, která by mohla výchovu zajistit. Reálně tedy přicházejí v úvahu i situace, kdy nezletilý svým chováním nemusel před nařízením ústavní výchovy sám zavdat příčinu k tomuto opatření, kterým pak soud řeší v zájmu dítěte zajištění jeho řádné výchovy. Ústavní výchovu tedy nelze chápat jako formu sankce nebo povinnosti dítěti uložené, přitom pominou-li podmínky, které si nařízení ústavní výchovy vynutily, soud ústavní výchovu zruší. Na ústavní výchovu je proto třeba nahlížet jako na krajní případ řešení řádně nezajištěné výchovy dítěte tak, jak to má na mysli Úmluva, z hlediska jejíž ustanovení je třeba podle názoru Ústavního soudu napadené ustanovení posuzovat. Tato Úmluva, která je nepochybně mezinárodní smlouvou o lidských právech a základních svobodách, byla formou sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce zákonů vyhlášena pod č. 104/1991 Sb. poté, co s Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka OSN, depozitáře Úmluvy, dne 7. ledna 1991. Po zániku České a Slovenské Federativní Republiky převzala Česká republika práva a závazky z uvedené mezinárodní smlouvy podle čl. 5 odst. 2 ústavního zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, svou sukcesi do této smlouvy s platností od 1. ledna 1993 oznámila dopisem ministra zahraničních věcí České republiky, který byl uložen u generálního tajemníka OSN jako depozitáře Úmluvy dne 22. února 1993 a jeho přijetí bylo potvrzeno dne 7. července 1993.

Uvedená Úmluva, již je Česká republika ve smyslu čl. 10 Ústavy vázána, již ve své preambuli zdůrazňuje, že dítě pro svou tělesnou a duševní nezralost potřebuje zvláštní záruky a péči. V čl. 3 odst. 1 Úmluva stanoví, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány. Toto ustanovení má povahu normy vnitrostátně bezprostředně použitelné („self – executing“). K přímému použití je uvedená norma způsobilá s ohledem na svou dikci (...zájem dítěte... při jakékoliv činnosti), která je dostatečně a natolik jasná, aby povinné subjekty, jimž je adresována – subjekty vnitrostátní – byly schopny upravit odpovídajícím způsobem své chování. Posuzováno z pohledu tohoto článku Úmluvy pak nelze považovat za zájem dítěte přiměřenou a vhodnou takovou formu řešení, která kriminalizuje mladistvého, který se, ať již z jakýchkoliv důvodů, nedokáže vyrovnat s nařízenou ústavní výchovou. Ústavní soud proto dospěl k závěru, že řešit případy porušení – jednoznačně v zájmu nezletilého nařízené ústavní výchovy – trestněprávními prostředky, tak, jak to činí napadené ustanovení (aniž by navíc jakkoliv rozlišovalo a bralo v úvahu různé důvody vedoucí k nařízení ústavní

výchovy), a to i při vědomí zvláštní úpravy trestního zákona vztahující se na mladistvé, je v rozporu s čl. 3 odst. 1 Úmluvy, a proto návrhu navrhovatele na zrušení části napadeného ustanovení vyhověl.

Na uvedeném závěru pak nemohly nic změnit ani důvody, které zákonodárce vedly k přijetí napadeného ustanovení, totiž ochrana společnosti před nebezpečím, které pro ni představují mladiství na útěku z ústavní výchovy, neboť při poměřování dvou v kolizi stojících zájmů, tj. právě uvedeného zájmu na ochranu společnosti se zájmem na řádné výchově a harmonickém rozvoji každého nezletilého dítěte, je to právě zájem dítěte, který je třeba považovat za převažující.

Navrhovatelem navrhovanému zpětnému zrušení části napadeného ustanovení k datu účinnosti zákona č. 152/1995 Sb., tj. k datu 1. září 1995, Ústavní soud nevyhověl, neboť zpětnému zrušení brání požadavek na zachování právní jistoty, nehledě k tomu, že v situaci, kdy Ústavní soud zrušuje ustanovení trestního zákona, stejné účinky, jaké by přineslo zpětné zrušení napadeného ustanovení, v podstatě zajišťuje ustanovení § 71 odst. 1 a 3 zákona č. 182/1993 Sb.

Pro úplnost a zcela na závěr je třeba dodat, že navrhovatelem namítaný rozpor napadeného ustanovení s čl. 9 Úmluvy, který v podstatě stanoví podmínky, které musí být dodrženy v případech oddělení dítěte od rodičů proti jejich vůli, nebyl shledán.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

104

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy a spojů

ze dne 23. dubna 1997,

kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích

Ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 46 odst. 1 se zřetelem k ustanovení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 4, § 10 odst. 6, § 16 odst. 3, § 20 odst. 2, § 22 odst. 2, § 24 odst. 9, § 25 odst. 7, § 27 odst. 7, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1 a § 41 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) stavbou dálnice, silnice nebo místní komunikace (dále jen „komunikace“) trvalé nebo dočasné zřízení nové komunikace nebo její změny (stavební úpravy) spojené s přestavbou zemního tělesa; přestavbou zemního tělesa se přitom rozumí rozšíření koruny komunikace, změna nivelety nebo přemístění osy komunikace tak, že nelze zachovat původní vnější půdorysné nebo výškové ohraničení,
- b) opravou komunikace změna dokončené stavby, při které se zachovává vnější ohraničení stavby a při které se zlepšují její parametry a zvyšuje bezpečnost provozu,
- c) údržbou komunikace soubor prací, kterými se komunikace udržuje v provozně a technicky vyhovujícím stavu za všech povětrnostních podmínek a odstraňují se vady a nedostatky uvedením do původního stavu,
- d) silnicí s neomezeným přístupem každá silnice mimo rychlostní silnici,
- e) neproměnnými parametry vlastnosti určující dopravně technický stav komunikace neměnicí se bez stavebního zásahu (směrové a výškové vedení, šířkové uspořádání, konstrukce vozovky, křížení a objekty),
- f) proměnnými parametry vlastnosti určující stavební stav komunikace, který se mění v čase působením vlivů počasí, dopravního zatížení a stárnutí materiálu (drsnost, podélná a příčná nerovnost, poruchy krytu, únosnost, popř. zbytková životnost),

g) systémy hospodaření s vozovkou poskytující aktuální informace o stavu dálnic a silnic příslušným silničním správním úřadům a správcům těchto komunikací, jejichž účelem je optimalizace stavebních činností na základě získaných údajů a znalostí o dostupných technologiích s cílem dosažení nejlepšího využití vložených prostředků, popř. dosažení jiných zvolených priorit.

(2) Křižovatkou není úrovněvé připojení

- a) polní nebo lesní cesty,
- b) účelové komunikace, která není veřejně přístupná,
- c) zastávky osobní linkové dopravy, čerpací stanice pohonných hmot, motelu, motorestu, parkoviště, odpočívky apod.,
- d) sousední nemovitosti

na silnici nebo na místní komunikaci.

(3) Samostatný vyřazovací úsek (klín) sloužící pro výjezd vozidel ze silnice nebo místní komunikace na sousední nemovitost není přídatným pruhem a součástí dotčené komunikace.

§ 2

Označení dálnic, silnic a místních komunikací

(k § 6 odst. 4 a § 9 odst. 4 zákona)

(1) Dálnice a silnice označuje čísla vlastníků (§ 9 odst. 2 zákona). Dálnice a silnice I. třídy se označují čísla od 1 do 99; jde-li o dálnici, uvádí se v evidenci před číslici písmeno „D“, jde-li o rychlostní silnici, uvádí se před číslici písmeno „R“. Silnice II. třídy se označují čísla od 101 do 999. Silnice III. třídy se označují jen v evidenci čtyř až pětímístnými čísly podle nejbližší silnice I. nebo II. třídy, případně doplněnými indexem malým písmenem. Ramena jednosměrných silnic se označují indexem velkým písmenem.

(2) Silnice stanovené dle zvláštního předpisu¹⁾ pro mezinárodní provoz se označují též písmenem „E“ a číslem.

¹⁾ Evropská dohoda o hlavních silnicích s mezinárodním provozem (AGR – Ženeva 1975).

(3) Kilometrovníky se vyznačuje vzdálenost v kilometrech od začátku staničení dálnice nebo silnice I. třídy.

(4) Vzory označení podle odstavců 1 až 3 stanoví zvláštní předpis.²⁾

(5) Pro evidenční účely se místní komunikace označují arabskými číslicemi počínaje číslem 1, a to zásadně odděleně pro každou třídu místních komunikací. K označení třídy se používá alfabertický znak:

- a) pro místní komunikace I. třídy písmeno a, např. 1a, 2a,
- b) pro místní komunikace II. třídy písmeno b, např. 1b, 4b,
- c) pro místní komunikace III. třídy písmeno c, např. 1c, 8c,
- d) pro místní komunikace IV. třídy písmeno d, např. 1d, 12d.

(6) Mostní a další objekty (podjezdy, železniční přejezdy, tunely) na komunikacích jsou označovány pořadovými čísly počínaje číslem 1 od začátku staničení komunikace. U dálnic a silnic se číslo objektu skládá z čísla dotčené komunikace a pomlčkou odděleného pořadového čísla objektu doplněného případně třemi indexy. Číslo objektu na místní komunikaci se skládá z označení místní komunikace (číslo a třída), pomlčkou odděleného znaku objektu (např. M = most) a jeho pořadového čísla. Podrobnosti číslování mostů na komunikacích obsahuje závazná ČSN 73 6220.

§ 3

(k § 6 odst. 4 zákona)

(1) Místními komunikacemi I. třídy jsou rychlostní místní komunikace a dopravně nejvýznamnější sběrné komunikace ve městech.

(2) Místními komunikacemi II. třídy jsou sběrné komunikace, které spojují části měst navzájem nebo napojují města, případně jejich části na pozemní komunikace vyšší třídy nebo kategorie.

(3) Místními komunikacemi III. třídy jsou obslužné místní komunikace ve městech a obcích umožňující přímou dopravní obsluhu jednotlivých objektů, pokud jsou přístupné běžnému provozu motorových vozidel.

(4) Místními komunikacemi IV. třídy jsou samostatné chodníky, stezky pro pěší, cyklistické stezky, cesty v chatových oblastech, podchody, lávky, schody, pěšiny, zklidněné komunikace, obytné a pěší zóny apod.

§ 4

Průjezdni úsek dálnice a silnice

(k § 8 odst. 3 zákona)

(1) Při určení hranice průjezdního úseku vychází příslušný stavební úřad³⁾ ze skutečného stavu souvislého zastavění podél komunikace; stavební mezery až do 200 m nepřerušují zpravidla souvislé zastavění.

(2) Umístění dopravní značky²⁾ označující obec nebo konec obce nemusí být totožné s hranicí průjezdního úseku dálnice nebo silnice.

ČÁST DRUHÁ

PÉČE VLASTNÍKA O KOMUNIKACE

A JEJICH EVIDENCE

(k § 9 odst. 4 zákona)

§ 5

Evidence komunikací

(1) Základní evidencí komunikací je pasport, který vedou jejich správci.

(2) Rozsah a způsob vedení pasportu dálnic a silnic stanoví vlastník (§ 9 odst. 2 zákona).

(3) Nejmenší rozsah evidence místních komunikací zahrnuje délku místních komunikací I. až III. třídy v km, počet a celkovou délku mostů na nich v km a objem finančních prostředků vynaložených na jejich výstavbu a zvláště na jejich údržbu.

§ 6

Prohlídky komunikací

(1) Prohlídku zabezpečuje vlastník nebo správce dotčené komunikace a o jejím výsledku vede záznam. Prohlídky se dělí na běžné, hlavní a mimořádné.

(2) Běžnou prohlídkou se zjišťuje především správná funkce dopravního značení, bezpečnostního zařízení a závady ve sjízdnosti (schůdnosti) v těchto lhůtách:

dálnice a rychlostní silnice		každý pracovní den,
ostatní silnice I. třídy		2x týdně,
silnice II. třídy		2x měsíčně,
silnice III. třídy		1x měsíčně.

§ 7

Hlavní a mimořádná prohlídka komunikace

(1) Pokud není dále stanoveno jinak, zajišťuje

²⁾ Vyhláška Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 117 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

hlavní prohlídku vlastník nebo správce dotčené komunikace, případně ve spolupráci s fyzickou či právnickou osobou pověřenou pořizováním dat pro systémy hospodaření s vozovkou. Cílem prohlídky je zjištění stavebně technického stavu komunikace, včetně jejích součástí a příslušenství.

(2) Hlavní prohlídka se provádí:

- a) při uvedení nového nebo rekonstruovaného úseku komunikace do provozu a před skončením záruční doby,
- b) při inventarizaci komunikací.

(3) Rozsah a způsob provádění hlavních prohlídek a způsob záznamu o nich jsou uvedeny v příloze č. 2.

(4) Mimořádnou prohlídku zajišťuje vlastník nebo správce mimo termíny běžných a hlavních prohlídek, a to zejména:

- a) při náhlém poškození vozovky (např. dopravní nehodou, živelní pohromou),
- b) při výrazné změně dopravního zatížení (např. v důsledku nařízení objížděky),
- c) při nutnosti získat vstupní data pro systémy hospodaření s vozovkou.

(5) Údaje získané hlavní nebo mimořádnou prohlídkou mohou být účelně doplňovány diagnostickým měřením proměnných parametrů a využívají se při evidenci a v systémech hospodaření s vozovkou.

§ 8

Prohlídky mostních objektů

(1) Prohlídky mostů se dělí na běžné, hlavní, kontrolní a mimořádné.

(2) Prohlídky mostních objektů zabezpečuje jejich vlastník nebo správce. Povinnost výkonu prohlídek trvá i v době dočasného vyloučení mostu z provozu nebo před jeho znovuvvedením do provozu.

(3) Rozsah a způsob provádění prohlídek mostních objektů, jejich intervaly, vedení záznamu o nich a další podrobnosti jsou uvedeny v doporučené ČSN 73 6221.

(4) Při zjištění havarijního stavu mostu musí být neodkladně provedena opatření nutná k zajištění bezpečnosti provozu, zejména uzavření mostu a vyznačení objížděky, prozatímní oprava poškozeného místa apod.

§ 9

Údržba a opravy komunikací

(1) Cílem údržby a oprav je odstranit závady ve sjízdnosti, opotřebení nebo poškození komunikace, jejích součástí a příslušenství. Rozsah a způsob prove-

dení závisí na vyhodnocení výsledků prohlídek, popř. na doporučeních systému hospodaření s vozovkou.

(2) Součástí údržby jsou také opatření, která neprodleně po zjištění závady zajišťují usměrnění dopravy na závadných úsecích komunikací. Jde zejména o:

- a) uzavírku závadného (včetně zavátého) úseku,
- b) vyznačení objížděky a umístění příslušných dopravních značek a zařízení,
- c) okamžité provizorní zajištění bezpečnosti provozu (např. optická náhrada záchytných zařízení, nouzové podepření nebo překrytí propadů a sesuvů, odstranění pevných překážek).

Opatření provedená podle písmen a) a b) je správce povinen neprodleně oznámit příslušnému silničnímu správnímu úřadu.

(3) Dle rozsahu a povahy prací se činnosti podle předchozích odstavců rozdělují na běžnou a souvislou údržbu a na opravy.

(4) Běžná údržba zahrnuje zejména drobné místně vymezené práce, včetně ošetřování silniční vegetace.

(5) Souvislá údržba zahrnuje zejména rozsáhlejší práce sloužící k zachování a k obnově původních vlastností vozovky komunikace obnovením či zlepšením proměnných parametrů její obrušné vrstvy.

(6) Stavebními pracemi se v rámci opravy odstraňují vady, opotřebení nebo poškození komunikace, jejích součástí a příslušenství, popř. se zlepšuje kvalita stavby a zvyšuje bezpečnost provozu. Opravou dochází k obnově či zlepšení všech parametrů vozovky, popřípadě také ke zlepšení některých parametrů dalších součástí a příslušenství komunikace.

(7) Rozsah a způsob údržby a oprav komunikací je stanoven v příloze č. 5.

§ 10

Údržba a opravy mostů

(1) Údržba a opravy mostů se provádějí v rámci technické péče o mosty na základě technické dokumentace, výsledků prohlídek, diagnostického průzkumu, popř. dokumentace opravy. Povinnost vykonávat údržbu a opravy mostu začíná dnem vydání kolaudačního rozhodnutí a trvá i v době před uvedením mostu do provozu a v době jeho dočasného vyloučení z provozu.

(2) Údržbu a opravy mostů (včetně násypových a zářezových svahů pod nimi) zabezpečuje vlastník (správce) mostu. Údržbu a opravy komunikace, vodního toku, nádrže, jiného objektu nebo území pod mostem (s výjimkou svahů), popř. cizího zařízení na mostě nebo pod ním zabezpečuje příslušný vlastník

(správce) tohoto zařízení nebo území, a to vždy po dohodě s vlastníkem (správcem) mostu.

(3) Při údržbě a opravách mostu nesmí dojít ke znečištění prostoru pod mosty, zejména vodních toků a chráněného vodohospodářského území.

(4) Údržbu mostů tvoří souhrn prací, kterými se mosty a jejich vybavení udržují v řádném technickém, bezpečném a sjízdném stavu za všech povětrnostních a za běžných dopravních podmínek. Tato údržba se provádí průběžně po celý rok.

(5) Při opravě mostu se stavebními pracemi prováděnými podle schválené dokumentace odstraňují zjištěná poškození nebo vady.

(6) Bližší podrobnosti o údržbě a opravách mostů obsahuje doporučená ČSN 73 6221.

ČÁST TŘETÍ

TECHNICKÉ PODMÍNKY PRO PŘIPOJOVÁNÍ KOMUNIKACÍ A SOUSEDNÍ NEMOVITOSTI NA KOMUNIKACI

(k § 10 odst. 5 zákona)

§ 11

Podmínky pro vzájemné připojování pozemních komunikací

(1) Vzájemná připojení pozemních komunikací se zřizují tak, aby svým umístěním a provedením vyhovovala bezpečnosti silničního provozu, zajišťovala potřebnou dopravní výkonnost, potřebný rozhled, podmínky pro plynulé vedení a průjezd dopravních proudů a řádné odvodnění. Nejmenší vzdálenosti nově budovaných křižovatek na komunikacích, umístění a uspořádání křižovatek obsahuje závazná ČSN 73 6102 a bližší podrobnosti jsou uvedeny v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

(2) Určení hranice mezi pozemními komunikacemi vyšší a nižší kategorie nebo třídy v oblasti křižovatek a zaústění účelových komunikací stanoví příloha č. 3, přičemž za hlavní komunikaci se považuje pozemní komunikace většího dopravního významu daného vyšší kategorií nebo třídou.

§ 12

Podmínky pro připojování sousedních nemovitostí k silnicím a místním komunikacím

(1) Sjezdy a nájezdy na silnici a místní komunikaci lze zřídit, jen pokud splňují tyto podmínky:

- rozhled pro rozhodnutí najet na komunikaci,
- rozhled uživatele komunikace alespoň pro zasta-

vení vozidla; vozidlo, které zastaví při odbočování vlevo na sjezd, nesmí bránit průjezdu ostatním vozidlům v přímém směru nebo na něj musí být výhled ze vzdálenosti nutné pro zastavení dalšího vozidla,

- vzájemné vzdálenosti připojení únosné z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu.

Bližší informace jsou obsaženy v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

(2) Šířka sjezdu nebo nájezdu musí umožňovat vozidlům plynulé odbočení ze silnice nebo z místní komunikace a výjezd na ně. Parametry odbočovacích oblouků jsou obsaženy v závazné ČSN 73 6102. Jestliže je součástí sjezdu nebo nájezdu propustek, musí mít nejméně tyto jmenovité světlosti trub:

- 400 mm pro délku propustku do 6,00 m,
- 600 mm pro délku propustku od 6,00 do 10,00 m a pro délku propustku přes 10,00 m při sklonu propustku nad 2 %,
- 800 mm pro délku propustku přes 10,00 m při sklonu propustku do 2 %.

(3) Sjezd a nájezd se zřizuje se zpevněním, které vyhovuje předpokládanému zatížení dopravou, a se snadno čistitelným vozovkovým krytem. Stavební uspořádání musí být takové, aby se zabránilo stékání srážkové vody na komunikaci a jejímu znečištění.

(4) Je-li zřízení sjezdu a nájezdu nebo jejich změna, popř. zrušení vyvoláno potřebou fyzické nebo právnické osoby, která je vlastníkem nemovitosti nebo má k ní jiná práva, pak je tato osoba stavebníkem⁴⁾ připojení. V případě, že potřeba změny nebo zrušení sjezdu nebo nájezdu vznikne v důsledku provádění stavebních prací na komunikaci, je stavebníkem sjezdu nebo nájezdu stavebník dotčené komunikace.

(5) Jestliže se zřizuje, stavebně upravuje nebo ruší část sjezdu nebo nájezdu na pozemku komunikace, musí si vlastník připojované nemovitosti nebo osoba s jinými právy k této nemovitosti zajistit předchozí souhlas vlastníka dotčené komunikace.

(6) Vlastník sjezdu nebo nájezdu zajišťuje řádnou údržbu celého připojení včetně propustku.

§ 13

Podmínky pro připojování dalších nemovitostí na komunikaci

(1) Na silnici, mimo silnice rychlostní, se připojují zařízení uvedená v § 1 odst. 2 písm. c) podle místních podmínek tak, aby nebyla snížena plynulost a bezpečnost dopravy, přednostně na jejich průjezdních úsecích. Tato připojení se zřizují odbočovacími a připojo-

⁴⁾ § 139 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb.

vacími pruhy; rozhodnutím silničního správního úřadu může být povoleno připojení pouze vyřazovacím úsekem, bez zařazovacího úseku.

(2) Zařízení uvedená v § 1 odst. 2 písm. c) se zásadně navrhuje vpravo na samostatných jednosměrných pruzích nebo pásech, popřípadě na plochách oddělených od průběžné volné šířky postranním dělicím pásem nebo dělicím ostrůvkem, popřípadě vodorovným dopravním značením. Na dvoupruhové silnici nebo místní komunikaci s nízkou intenzitou provozu může silniční správní úřad povolit úrovnňové odbočení vlevo, pokud to neohrozí bezpečnost a plynulost dopravy.

(3) Technické parametry připojovacích a odbočovacíh pruhů, vyřazovacích a zařazovacích úseků, poloměry oblouků a rozšíření jízdního pruhu v oblouku a rozhledové poměry jsou obsaženy v závazné ČSN 73 6102. Blížší podrobnosti jsou obsaženy v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110. Určení hranice připojení stanoví příloha č. 3.

ČÁST ČTVRTÁ

STAVEBNÍ ÚPRAVY KOMUNIKACÍ

(k § 16 odst. 3 zákona)

§ 14

Stavební úpravy vyžadující ohlášení

(1) Ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu podléhají všechny práce, pokud nejsou uvedeny v § 15, nedotýkají se práv třetích osob a jedná se o:

- a) drobné stavby podle zvláštního předpisu,⁵⁾ dále portálové konstrukce dopravního značení a skládky sypkých údržbových materiálů,
- b) stavební úpravy, kterými se nemění vzhled stavby ani způsob jejího užívání, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby nebo se nezvyšuje stálé zatížení mostu,
- c) udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit stabilitu stavby, její vzhled nebo životní prostředí, a všechny udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou nebo se nachází na území památkové rezervace nebo památkové zóny,
- d) úpravy komunikace, při nichž změna původní nivelety nepřesáhne
 1. 3 cm u komunikací s přímo přilehlou zástavbou nebo s přímo přilehlými chodníky, na železničních přejezdech, na mostech, v podjezdech a v místech, kde jsou umístěny inženýrské sítě a jiná vedení,
 2. 10 cm u komunikací, které nejsou uvedeny v předchozím bodu.

(2) Při dodržení podmínek stanovených v odstavci 1 jsou těmito pracemi zejména:

- a) úpravy vozovek a krajnic nad rozsah běžné údržby uvedené v příloze č. 5,
- b) zřízení obrub k vozovce,
- c) místní rozšíření zúžených míst silniční koruny a vozovky ve volné krajině,
- d) zvýšení nebo zesílení chodníku s výškovou úpravou obrub,
- e) sanační práce při sesuvech půdy nebo v poddolaném území,
- f) obnova propustků a zdí,
- g) zřizování odvodňovacích skluzů na svazích silničního tělesa, nadsvahových odvodňovacích rigolů nebo příkopů,
- h) zřizování dalších přejezdů středního dělicího pásu,
- i) doplňování stávajícího nebo stavba nového elektrického osvětlení komunikace,
- j) rozšiřování zpevněných ploch na stávajících odpočívkách,
- k) oprava mostních závěrů nebo izolačních systémů na mostech.

§ 15

Stavební úpravy a činnosti, které nevyžadují ohlášení

(1) Stavební povolení ani ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu se nevyžaduje u prací prováděných na komunikacích v rámci jejich údržby, jestliže

- a) jejich provedení nemůže ovlivnit stabilitu stavby (zásahem do nosných konstrukcí), její vzhled nebo životní prostředí,
- b) nejsou prováděny na stavbě, která je kulturní památkou nebo se nachází na území památkové rezervace nebo památkové zóny,
- c) nedochází k jakémukoliv rozšíření komunikace, změně její trasy nebo nivelety,
- d) nemohou být dotčeny zákonem chráněné zájmy a práva jiných osob, včetně práv, která plynou ze styku komunikace s jinými dopravními cestami, inženýrskými sítěmi, jinými vedeními, vodami a vodohospodářskými díly a s chráněným územím (§ 36 a 37 zákona),
- e) nevyžadují částečnou nebo úplnou uzavírku komunikace (§ 24 zákona).

(2) Práce podle odstavce 1 jsou blíže uvedeny v přílohách č. 5 a 7.

⁵⁾ § 3 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) a d) vyhlášky Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST PÁTÁ

OBECNÉ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA KOMUNIKACI (k § 16 odst. 3 zákona)

§ 16

Příprava staveb, výstavba a stavební úpravy

Při přípravě staveb, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách se postupuje podle zvláštních předpisů⁶⁾ a závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 1 až 29. Bližší podrobnosti jsou obsaženy v doporučených českých technických normách uvedených v příloze č. 1 pod č. 30 až 66. Při stavebních úpravách stávajících komunikací je nutno podle místních podmínek zlepšovat kvalitu komunikace zvýšením bezpečnosti a plynulosti provozu na ní anebo alespoň přispívat k homogenitě celého tahu.

§ 17

Návrhové prvky a kategorie

(1) Návrhové prvky komunikace musí být voleny tak, aby poskytovaly všem uživatelům patřičné podmínky pro plynulou a bezpečnou jízdu se zřetelem k požadované funkci komunikace a při zohlednění únosného zatížení území.⁷⁾

(2) Návrhové prvky a uspořádání komunikací závisí na volbě návrhové kategorie komunikace, která se volí podle výhledové intenzity dopravy, charakteristiky území, popř. zástavby a obecných technických a ekonomických souvislostí.

(3) Každá návrhová kategorie komunikace je dána šířkou komunikace a návrhovou rychlostí. Návrhová rychlost je taková rychlost, kterou mohou po této komunikaci bezpečně projíždět jednotlivá vozidla. Bližší údaje k rozmezí návrhových rychlostí pro jednotlivé návrhové kategorie komunikací obsahují doporučené ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

§ 18

Směrové a výškové vedení

(1) Směrové a výškové vedení trasy komunikace musí být vzájemně sladěno a přizpůsobeno dopravnímu významu a kategorii komunikace, jakož i bezpečnosti a plynulosti provozu na ní.

(2) Nejmenší návrhové hodnoty směrových a výškových prvků se navrhují jen v odůvodněných přípa-

dech a nesmí být kumulovány ani nesmí být užity v místě a v blízkosti křižovatek nebo na jiných místech kritických z hlediska bezpečnosti provozu.

(3) Délky rozhledu musí být po celé nově budované trase komunikace rovny dráze potřebné pro zastavení před překážkou na vozovce.

(4) Na silnicích s jedním obousměrným jízdním pásem je třeba, aby se úseky s větší než minimální délkou rozhledu pro předjíždění podílely co největší mírou na celkové délce komunikace a rozmístily po ní co nejrovnoměrěji.

(5) Podrobnosti k nejmenším návrhovým hodnotám směrových a výškových prvků, k největším podélným a výsledným sklonům, nejmenším délkám rozhledu pro zastavování a pro předjíždění obsahují doporučené ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

§ 19

Příčné uspořádání na úsecích mezi křižovatkami

(1) Koruna komunikace zahrnuje jízdní, přídatné a přidružené pruhy, vodicí proužky, krajnice, případně střední nebo i postranní dělicí pás, chodníky a pásy nebo pruhy pro chodce a cyklisty. Veřejné chodníky a pásy nebo pruhy pro chodce a cyklisty nejsou přípustné v koruně dálnic a rychlostních silnic.

(2) Přídatné pruhy pro pomalá vozidla nebo zvětšený počet jízdních pruhů se zřizují zejména na úsecích ve stoupání, jestliže podíl pomalých vozidel v dopravním proudu a jejich jízdní rychlosti vyvolávají nepřijatelné snížení plynulosti provozu.

(3) Zastávkové pruhy linkové osobní dopravy se připojují na silnicích, mimo silnice rychlostní, a na místních komunikacích podle závazné ČSN 73 6425.

(4) Nezpevněná část krajnice musí být dostatečně široká, aby usnadňovala rozhled a poskytovala dostatečný prostor pro umístění součástí a příslušenství komunikace, kde je to nezbytné.

(5) Šířku středního dělicího pásu na velmi stísněných úsecích je možno redukovat, musí však být zachována šířka nutná k osazení záchytného bezpečnostního zařízení. Přitom musí však být zajištěn rozhled pro zastavení ve směrovém oblouku. Střední dělicí pás u dálnic a rychlostních silnic musí být opatřen záchytným bezpečnostním zařízením, u ostatních směrově rozdělených komunikací se záchytné bezpečnostní zařízení umísťuje v závislosti na intenzitě a skladbě dopravy, povolené jízdní rychlosti a šířce dělicího pásu.

⁶⁾ Např. zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška Ministerstva hospodářství č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, vyhláška Ministerstva dopravy č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah.

⁷⁾ § 5 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.

(6) Základní příčný sklon vozovky na nově budovaných úsecích musí být nejméně 2,5 %, na rekonstruovaných úsecích nejméně 2 %. Podrobnější informace k úsekům, kde se mění příčný sklon oboustranný na jednostranný, a k ustanovením odstavců 2 až 5 obsahují doporučené ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

§ 20

Křižovatky

(1) Tvar křižovatky se volí podle intenzity křižujících se dopravních proudů, kategorie křižujících se komunikací a umístění křižovatky v terénu. Druh a typ křižovatky a její návrhové prvky obsahuje závazná ČSN 73 6102.

(2) Při návrhu úrovnových křižovatek musí být zabezpečeny co nejlepší rozhledové poměry, geometrie křižovatky se řeší v souladu s její funkcí co nejjednodušeji, aby byla pro uživatele přehledná a pochopitelná a aby byly zvýrazněny hlavní a vedlejší směry z hlediska přednosti v jízdě.

§ 21

Těleso komunikace

Konstrukce vozovky a zemního tělesa komunikace, jejich odvodnění a ochrana, druh a jakost použitých materiálů se navrhuje na základě vyhodnocení dopravního významu, dopravního zatížení komunikace, druhu podloží a klimatických podmínek podle závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 5 až 16 a 23. Podrobnosti o zemním tělese komunikace obsahují doporučené české technické normy uvedené v příloze č. 1 pod č. 36 až 40, 44, 49 a 52.

§ 22

Životní prostředí a začlenění do krajiny

(1) Při přípravě a provádění staveb a stavebních úprav komunikací se vychází z požadavků ochrany přírody a životního prostředí podle zvláštních předpisů.⁸⁾

(2) Začlenění trasy komunikace do krajiny a výsadba zeleně se řeší ohleduplně podle místních poměrů i s ohledem na ochranu proti oslňování a proti nepříznivým povětrnostním vlivům (vítr, sněžení apod.). Protihlukové stěny podél komunikace musí být budovány tak, aby byly co nejšetrněji začleněny do okolní krajiny, a zřizují se pouze v případech, kde není možné snížit škodlivé účinky dopravního hluku jiným způsobem.

§ 23

Součásti a příslušenství

Technické a funkční požadavky na světelná signalizační zařízení obsahují závazné ČSN 36 5601 a ČSN 73 6021. Podrobnosti o technickém provedení a prostorovém uspořádání dalších součástí a příslušenství komunikací jsou uvedeny v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

§ 24

Dopravní značky, dopravní a bezpečnostní zařízení

(1) Svislé a vodorovné dopravní značky musí být navrženy, provedeny a umístěny podle zvláštního předpisu.²⁾ Bližší podrobnosti obsahuje doporučená ČSN 01 8020.

(2) Umělé clony nebo živé ploty se zřizují ve středním dělicím pásu úseků dálnic a rychlostních silnic, popřípadě mezi souběžně probíhajícími komunikacemi.

(3) Únikové zóny se zřizují pro zajištění bezpečnosti provozu nákladních automobilů na mimořádně strmých nebo dlouhých klesáních. Zpomalovacími prahy a zvýšenými přechody pro chodce je vynucováno dodržování předepsané dovolené rychlosti. Před zpomalovacím prahem musí být osazeny příslušné dopravní značky podle zvláštního předpisu.²⁾ Bližší podrobnosti jsou uvedeny v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

(4) Na dálnicích a rychlostních silnicích se osazují zvlášť označené sloupky tísňového telefonu či jiného spojovacího prostředku (hlásky) napojené na dispečerské středisko s nepřetržitým provozem. Hlásky se osazují na vnější části krajnice s odstupem od stavebních objektů, zpravidla po 2 km, a zabezpečují osazením svodidel.

§ 25

Veřejné osvětlení

Dálnice a silnice se vždy osvětlují v zastavěném území obcí. Mimo toto území se osvětlují jen zvlášť určené úseky, jako např. na hraničních přechodech, v tunelech a na jejich přilehlých úsecích, výjimečně na křižovatkách, za podmínek obsažených v závazných ČSN 73 6102 a ČSN 73 7507. Osvětlení lze zřídit i v oblastech, kde to zdůvodňuje intenzita dopravy, případně četnost chodců a cyklistů. Podrobnosti obsahují doporučené české technické normy uvedené v příloze č. 1 pod č. 33, 34, 35, 49 a 51.

⁸⁾ Např. zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

§ 26 Odpočívky

(1) Při dálnicích a rychlostních silnicích se podle charakteru provozu budují odpočívky situované v prostorech mimo křižovatky a ve vzájemných vzdálenostech nejméně 25 km. V základním vybavení odpočívky musí být parkovací plochy pro 25 osobních vozidel, deset nákladních vozidel, čtyři autobusy, hygienické zařízení s odpovídající kapacitou a nepřetržitým celoročním provozem, zdroj vody a elektrického proudu, odpočinkové plochy se stoly, lavicemi a nádobami na odpadky.

(2) Veškeré nově budované provozní a parkovací plochy odpočívky musí být fyzicky odděleny od jízdního pásu (pásů) dálnice či rychlostní silnice a musí umožňovat jejich užívání též občanům odkázaným na vozík pro invalidy.

(3) Bližší údaje k nově budovaným odpočíváním při ostatních silnicích obsahuje doporučená ČSN 73 6101.

§ 27 Průjezdni a průchozí prostor

(1) Tvar a rozměry průjezdního a průchozího prostoru stanoví podle šířkového uspořádání, kategorie a třídy komunikace závazná ČSN 73 6201; kromě případů v ní uvedených nesmějí do tohoto prostoru zasahovat žádné části staveb a zařízení.

(2) Volná výška na mostních objektech a v podjezdech se stanoví na základě tvaru a rozměrů průjezdního a průchozího prostoru. V podjezdech určuje závazná ČSN 73 6201 bezpečnostní vzdálenost mezi horním obrysem průjezdního prostoru a spodní hranou nosné konstrukce, jakož i bezpečnostní vzdálenost od případného trolejového vedení.

(3) Podle ustanovení odstavce 2 se určuje i menší volná výška nad povrchem vozovky a chodníků.

§ 28 Šířkové uspořádání na mostních objektech

(1) Šířka a počet jízdních pásů, popř. jízdních pruhů, přídatných a přidružených pruhů, vodicích proužků, krajnic, chodníků a středního dělicího pásu se na mostním objektu nebo v podjezdu stanoví zásadně stejně jako na přilehlých úsecích komunikace. Se souhlasem silničního správního úřadu je dovoleno v odůvodněných případech navrhnout zmenšení šířky krajnic u mostů delších než 100 m, na směrově rozdělených komunikacích s vyloučeným provozem chodců a cyklistů a dále zmenšení šířky nouzových pruhů. Na

mostních objektech a v podjezdech se nenavrhují parkovací, zastavovací a zastávkové pruhy. Nezpevněná část krajnice se zpevní na mostním objektu bez přesypávky.

(2) Pásy pro chodce nebo cyklisty probíhají na mostních objektech zpravidla po oddělených (zvýšených) chodnících. Šířka veřejného chodníku zahrnuje šířku průchozího prostoru, popř. šířku svodidla, podpěr doplňkových zařízení a šířku zvýšené obruby, která zasahuje nejvýše 0,50 m do průjezdního prostoru komunikace. Nouzové chodníky se navrhují podle závazné ČSN 73 6201.

(3) Trvalé lávky pro chodce a trvalé podchody musí mít volnou šířku nejméně 2,00 m.

§ 29 Záchytná bezpečnostní a stálá zařízení

(1) Požadovanou úroveň zadržení a požadavky na umístění a konstrukci svodidel a zábradelních svodidel obsahuje závazná ČSN 73 6201.

(2) Svodidla musí být rovněž umístěna tam, kde je nutná ochrana podpěr v podjezdu komunikace nebo zajištění bezpečnosti silničního provozu před nárazem do pevné překážky.

(3) Na mostech s dovolenou rychlostí nejvýše 60 km/h lze oddělit chodníky pouze odraznými obrubníky výšky od 0,12 m do 0,20 m.

(4) Na vnější straně chodníků, lávek pro chodce a cyklisty, revizních lávkách a římsách přesypaných objektů ve výšce větší než 2,00 m se zřizuje zábradlí podle závazné ČSN 73 6201.

(5) Pro stálá zařízení na mostech platí zvláštní předpis.⁹⁾

§ 30 Zatížení mostních objektů

(1) Mostní objekty se navrhují pro zatížení, které se dělí do dvou tříd:

- zatěžovací třída A – pro veškeré mosty převádějící dálnice, silnice I., II. třídy, dále silnice III. třídy, které byly určeny příslušným silničním správním úřadem, a místní komunikace I. a II. třídy,
- zatěžovací třída B – pro místní komunikace III. třídy a silnice III. třídy, které nebyly určeny do třídy A podle ustanovení písmene a).

Bližší podrobnosti obsahuje doporučená ČSN 73 6203.

(2) Výjimečné zatížení mostů zvláštními vozidly nebo soupravami, které jsou pro silniční provoz při-

⁹⁾ Směrnice Federálního ministerstva obrany a Federálního ministerstva dopravy pro budování stálého zařízení k ničení na pozemní komunikaci č.j. 01115-25-81, ve znění doplňků č.j. 07012/15-88 a č.j. 013012/1-91.

puštěny jen na povolení, se posuzuje na základě statického výpočtu jako zvláštní užívání komunikace podle § 25 zákona.

§ 31

Zatížitelnost mostů

(1) Stanovení zatížitelnosti mostů, případně její vyznačení na mostech zabezpečuje vlastník nebo správce mostu.

(2) U všech stávajících mostů na komunikacích se stanoví zatížitelnosti podle závazné ČSN 73 6220; při nižší zatížitelnosti (normální, výhradní nebo jednou nápravou) musí být osazeny příslušné dopravní značky.²⁾

§ 32

Tunely

(1) Prostorové uspořádání tunelů na komunikacích musí vyhovovat průjezdnímu průřezu stanovenému podle dalších ustanovení. Do tohoto průřezu nesmí – s výjimkou záchytných bezpečnostních zařízení – zasahovat žádné části staveb, stavebních konstrukcí a zařízení (osvětlení, větrání, signalizace, dopravní značky, odvodnění, elektrická zařízení apod.).

(2) Nejmenší šířka vozovky mezi obrubami je pro jeden jízdní pás v tunelové troubě 7,50 m, přičemž nejmenší šířka jízdních pruhů v tunelu je 3,50 m a vodicích proužků 0,25 m. Nejmenší šířka služebních chodníků je 0,75 m. Výška průjezdního průřezu tunelu je zpravidla 4,50 m.

(3) Podrobné podmínky pro příčné uspořádání tunelu, bezpečnostní stavební úpravy (nouzové a otáčecí zálivy, únikové cesty) a vybavení tunelu (osvětlení, větrání, bezpečnostní zařízení, řízení provozu) obsahuje závazná ČSN 73 7507 v závislosti na délce tunelu, kategorii komunikace, návrhové rychlosti, intenzitě a organizaci silničního provozu.

§ 33

Galerie a obdobná zařízení

(1) V místech, kde provoz na komunikacích může být ohrožován spadem kamenů, jiných cizích předmětů a lavinami, se zřizují v odřezu přístřešky (galerie) nebo obdobné ochranné stavby, např. ochranné sítě, záchytné zdi a jiná zařízení podle závazné ČSN 73 6201; bližší podrobnosti jsou obsaženy v doporučené ČSN 73 6101.

(2) Požadavky na průjezdní a průchozí prostor, šířkové a výškové uspořádání, konstrukční pokyny (např. ochrana členěných podpěr) jsou stejné jako pro podjezdy (§ 27).

§ 34

Zdi

(1) Opěrné a zárubní zdi, které bezprostředně zajišťují stabilitu tělesa komunikace, se navrhují podle závazné ČSN 73 6201.

(2) Šířkové uspořádání průjezdního prostoru nad nepřesýpanými opěrnými zdmi vyššími než 2,00 m a zásady pro navrhování záchytných bezpečnostních zařízení jsou uvedeny v závazné ČSN 73 6201.

(3) Informace k odstavci 1 a o šířkovém uspořádání průjezdního prostoru nad nepřesýpanými opěrnými zdmi o výšce menší nebo rovné 2,00 m, nad přesýpanými opěrnými zdmi bez ohledu na jejich výšku a podél zárubních zdí obsahují doporučené české technické normy uvedené v příloze č. 1 pod č. 40, 49, 52, 57.

§ 35

Propustky

Propustek v tělese komunikace je objekt převádějící povrchové vody s libovolným tvarem průřezu a s kolmou světlostí otvoru do 2,00 m včetně. Rozměry otvorů propustků se stanoví hydrotechnickým výpočtem, přičemž nejmenší rozměr otvoru je 600 mm. Podrobnosti upravuje závazná ČSN 73 6201.

§ 36

Protihlukové stěny a valy

(1) Protihlukové stěny podél komunikace musí být umístěny mimo průjezdní a průchozí prostor v závislosti na jejich odolnosti proti nárazu vozidel a deformací hloubce, případně posunu svodidel. Ve stěně delší než 300 m se zřizují únikové otvory ve vzdálenosti nejvýše 150 m. Podrobnosti o umístění protihlukových stěn obsahují doporučené ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

(2) Je-li na vnějším okraji chodníku na mostě umístěna protihluková stěna, musí být vždy zachována šířka průchozího prostoru podle závazné ČSN 73 6201.

(3) Zemní valy se osazují vegetací nebo opatřují jinou ochranou proti erozi. Stěna kombinovaná se zemním valem nižším než 1,50 m se chrání svodidlem.

ČÁST ŠESTÁ

UMÍSTĚNÍ NÁLEPKY PROKAZUJÍCÍ ZAPLACENÍ POPLATKU ZA UŽITÍ DÁLNIC NEBO RYCHLOSTNÍCH SILNIC A VYMEZENÍ ÚSEKŮ, NA NĚŽ SE TENTO POPLATEK NEVZTAHUJE

(k § 20 odst. 2 a § 22 odst. 2 zákona)

§ 37

Nálepka musí být umístěna a celou svou plochou

přímo nalepena na vnitřní straně předního okna motorového vozidla (nebo prvního motorového vozidla v soupravě) na jeho dolním či horním pravém okraji tak, aby výhled řidiče z vozidla byl co nejméně omezen a nálepka byla dobře viditelná z vnější přední strany vozidla.

§ 38

(1) Úseky dálnic a rychlostních silnic označené dopravní značkou²⁾ jako dálnice nebo jako silnice pro motorová vozidla, za jejichž užití se poplatky neplatí, jsou uvedeny v příloze č. 4. Obdobně musí být označeny i rychlostní místní komunikace.

(2) Na úsecích komunikací uvedených v odstavci 1 je dopravní značka doplněna doplňkovou tabulkou podle zvláštního předpisu²⁾ s nápisem „Bez poplatku“.

ČÁST SEDMÁ

UZAVÍRKY A OBJÍŽDKY A ZVLÁŠTNÍ UŽÍVÁNÍ KOMUNIKACÍ

§ 39

Uzavírky a objíždky (k § 24 odst. 9 zákona)

(1) Jestliže dochází k uzavření více jak poloviny jednoho jízdního pruhu v délce větší než 50 m a na dobu delší než tři dny, předkládá dvojmo žádost o povolení uzavírky a nařízení objíždky příslušnému silničnímu správnímu úřadu ten, v jehož zájmu nebo kvůli jehož činnosti má být uzavírka povolena a objíždka nařízena; jsou-li takovým důvodem stavební práce, předkládá žádost zhotovitel, pokud příslušný silniční správní úřad nestanoví jinak.

(2) Žádost o povolení uzavírky a nařízení objíždky komunikace obsahuje:

- a) přesné určení uzavírky podle označení vzdálenosti v km a m od začátku dotčené komunikace (dále jen „staničení“), popřípadě místopisného průběhu,
- b) dobu trvání uzavírky s případnou možností jejího přerušení ve dnech pracovního volna a pracovního klidu,
- c) důvod uzavírky (je-li důvodem provádění stavebních prací také jejich rozsah, způsob provádění a označení toho, kdo má tyto práce provádět),
- d) návrh trasy objíždky včetně grafické přílohy,
- e) jméno a příjmení pracovníka odpovědného za organizování a zabezpečení akce, která je důvodem podání žádosti, adresu a telefonní spojení na jeho pracoviště i bydliště,
- f) pokud je požadovaná doba trvání uzavírky a objíždky delší než tři dny a týká-li se stavebních

prací, musí být uveden harmonogram prací obsahující množství a časový průběh jednotlivých druhů prací,

- g) souhlas dotčeného dopravního úřadu, pokud si uzavírka vyžádá dočasné přemístění zastávek linkové osobní dopravy.

(3) Nejde-li o havárie (§ 24 odst. 8 zákona), žádost o povolení uzavírky se doručí příslušnému silničnímu správnímu úřadu nejpozději 30 dní před dnem požadovaného uzavření komunikace.

(4) Označení uzavírky nebo objíždky upravuje zvláštní předpis.²⁾ V případech uvedených v odstavci 2 písm. f) musí být na začátku uzavírky navíc umístěna orientační tabule s uvedením dat zahájení a ukončení uzavírky, název a sídlo právnické osoby, popřípadě jméno a bydliště fyzické osoby, na jejichž žádost byla uzavírka povolena.

(5) Rozhodnutí o povolení uzavírky a nařízení objíždky obsahuje:

- a) přesné označení uzavírky podle staničení dotčené komunikace, popřípadě místopisného průběhu,
- b) dobu trvání uzavírky,
- c) stanovení trasy objíždky,
- d) jméno a příjmení pracovníka odpovědného za organizování a zabezpečení akce (prací),
- e) umístění zastávky linkové osobní dopravy, pokud si uzavírka vyžádá její dočasné přemístění,
- f) stanovení dopravního značení příslušným orgánem Policie České republiky v místě uzavírky a na trase objíždky.

§ 40

Zvláštní užívání komunikací (k § 25 odst. 7 zákona)

(1) Žádost o povolení zvláštního užívání komunikace předkládá silničnímu správnímu úřadu ten, v jehož zájmu nebo kvůli jehož činnosti má být zvláštní užívání komunikace povoleno; jsou-li takovým důvodem stavební práce, předkládá žádost zhotovitel, pokud příslušný silniční správní úřad nestanoví jinak.

(2) Žádost o povolení zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. a) zákona obsahuje:

- a) účel, rozsah a dobu přepravy, zda a kdy se bude opakovat,
- b) návrh trasy přepravy s přesným uvedením průběhu trasy a přibližným uvedením časového rozvrhu přepravy,
- c) druh, typ a státní poznávací značky vozidel, jichž má být při přepravě použito,
- d) hmotnost vozidla, počet, zatížení a rozvor jednotlivých náprav, počet, rozměr, huštění a typ pneumatik jednotlivých náprav, nejmenší poloměr otá-

čení vozidla nebo soupravy a tomu odpovídající nejmenší vnější poloměr otáčení,

- e) nákres obrysu vozidla nebo soupravy s vyznačením rozměrů a umístění nákladu.

(3) Přepravy podle předchozího odstavce o celkové hmotnosti vyšší než 60 tun nebo nadměrných rozměrů¹⁰⁾ lze povolit jen výjimečně, pokud žadatel prokáže, že není technicky reálné snížit hmotnost nebo rozměry přepravy ani použít jiného způsobu přepravy a že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek ověřené statickým posouzením umožní realizaci přepravy.

(4) Žádost o povolení zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. b) a f) zákona obsahuje náležitosti stanovené v odstavci 2 písm. a) až c) a v odstavci 5 písm. d); jde-li o zvláštní užívání podle § 25 odst. 4 písm. f) zákona, žádost obsahuje také návrh způsobu ochrany vozovky dotčené silnice nebo místní komunikace před poškozením.

(5) Žádost o povolení zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. c) až e) zákona obsahuje:

- a) přesné určení místa, účelu a doby zvláštního užívání a způsobu jeho realizace (jaký druh stavebních prací, jaký způsob prodeje a v jakém zařízení, jaký rozsah akce apod.),
- b) jméno a příjmení toho, kdo má za průběh zvláštního užívání zodpovídat, jeho rodné číslo a adresu (u právnických osob jejich název, sídlo a IČO),
- c) odhadovaný vliv zvláštního užívání (popřípadě ruchu tímto užíváním vyvolaného) na bezpečnost a plynulost provozu na dotčeném úseku komunikace a návrh na řešení vzniklé situace,
- d) povolení k provozování předmětu činnosti v rámci zvláštního užívání, pokud je takové povolení zapotřebí podle zvláštních předpisů,¹¹⁾
- e) stanovisko dotčených správních úřadů, pokud je to zapotřebí podle zvláštních předpisů.¹²⁾

(6) Povolení zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. a) zákona obsahuje trasu, způsob a dobu přepravy; dále může obsahovat zejména rychlost jízdy, doprovod a další opatření k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, ochrany dalších účastníků provozu, vozovek, mostů a drážních zařízení (přejezdů, kolejí, trolejového vedení), vedení a jiných inženýrských sítí, vlastníků sousedních nemovitostí apod.

(7) V povolení podle odstavce 6 může být dále žadateli uloženo, aby písemně oznámil všem dotčeným správním úřadům a vlastníkům nemovitosti provedení nezbytných stavebních a jiných úprav. V oznámení žadatel uvede dobu provedení (popř. odstranění), místo, účel, rozsah a jednoduchý technický popis těchto úprav. Týkají-li se nutné úpravy drah, inženýrských sítí a jiných vedení, vodních toků, vodohospodářských a jiných děl a chráněných území, postupuje se podle zvláštních předpisů.¹²⁾

(8) Povolení zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. b) a f) zákona obsahuje stejné náležitosti jako žádost o toto povolení podle odstavce 4.

(9) Povolení způsobů zvláštního užívání podle § 25 odst. 4 písm. c) až e) zákona obsahuje:

- a) přesné určení místa, účelu a doby zvláštního užívání a způsobu jeho realizace (jaký druh stavebních prací, jaký způsob prodeje a v jakém zařízení, jaký rozsah akce apod.),
- b) jméno a příjmení toho, kdo má za průběh zvláštního užívání zodpovídat, jeho rodné číslo a adresu (u právnických osob jejich obchodní jméno, sídlo a IČO),
- c) stanovení dopravního značení, pokud je zvláštním užíváním vyvolána jeho potřeba nebo změna,
- d) termín a způsob uvedení komunikace do původního stavu (úklid, vyčištění apod.).

(10) Má-li být zvláštní užívání časově nebo místně rozšířeno oproti již vydanému povolení, musí být podána nová žádost, jejíž obsah se řídí přiměřeně náležitostmi uvedenými v odstavcích 2, 4 a 5 s tím, že obsahuje požadované změny a jejich odůvodnění.

ČÁST OSMÁ

ROZSAH, ZPŮSOB A ČASOVÉ LHŮTY PRO ODSTRAŇOVÁNÍ ZÁVAD VE SJÍZDNOSTI

(k § 27 odst. 7 zákona)

§ 41

Základní ustanovení

- (1) Zimní údržbou se podle pořadí důležitosti

¹⁰⁾ Vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

¹¹⁾ Např. zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Např. zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

zmírňují závady vznikající povětrnostními vlivy a podmínkami za zimních situací ve sjízdnosti komunikací a ve schůdnosti místních komunikací a průjezdných úseků silnic.

(2) Zimní údržba se provádí podle plánu zimní údržby. V obvyklé zimní situaci vlastník (správce) komunikace odstraní nebo alespoň zmírní závady ve sjízdnosti (schůdnosti) komunikace v časových lhůtách stanovených plánem zimní údržby, jehož vzor je uveden v příloze č. 6.

(3) Opatření před zahájením zimní údržby a přehled technologií používaných v zimní údržbě jsou podrobně uvedeny v příloze č. 7, vzor deníku o zimní údržbě a způsob jejího vyhodnocení jsou uvedeny v příloze č. 8.

(4) Pro účely této vyhlášky je zimním obdobím doba od 1. listopadu do 31. března následujícího roku. V tomto období se provádí zimní údržba podle plánu zimní údržby. Pokud vznikne zimní povětrnostní situace mimo toto období, zmírňují se závady ve sjízdnosti (schůdnosti) komunikace bez zbytečných odkladů přiměřeně k vzniklé situaci.

§ 42

Plán zimní údržby

(1) Pro účely plánu zimní údržby se silnice rozdělují podle pořadí důležitosti takto:

- a) I. pořadí – silnice I. třídy a dopravně důležité silnice II. třídy,
- b) II. pořadí – zbývající úseky silnic II. třídy nezařazené do I. pořadí a dopravně významné silnice III. třídy,
- c) III. pořadí – ostatní silnice III. třídy nezařazené do II. pořadí a udržované zpravidla jen pluhováním,
- d) neudržované – silnice, na nichž není provozována osobní linková doprava a na nichž není nutno pro jejich nepatrný dopravní význam vykonávat zimní údržbu [na tuto skutečnost musí být uživatelé upozorněni způsobem stanoveným ve zvláštním předpise²⁾].

(2) O zpracování plánu zimní údržby pro místní komunikace rozhodují obce podle velikosti obce a dopravního významu místních komunikací. Pokud obce rozhodnou o zpracování plánu zajištění sjízdnosti místních komunikací I. až III. třídy, přihlédnou k tomuto pořadí důležitosti:

- a) I. pořadí – rychlostní a sběrné místní komunikace s hromadnou veřejnou dopravou a s linkovou osobní dopravou, příjezdové místní komunikace ke zdravotnickým zaříze-

ním a další významné místní komunikace,

- b) II. pořadí – sběrné místní komunikace nezařazené do I. pořadí a důležité obslužné místní komunikace,
- c) III. pořadí – ostatní obslužné místní komunikace,
- d) neudržované – místní komunikace, na nichž není třeba vykonávat zimní údržbu z důvodu dopravní bezvýznamnosti (na tuto skutečnost obec upozorní uživatele způsobem v místě obvyklým).

§ 43

Dálnice a rychlostní silnice

(1) Závady ve sjízdnosti se zmírňují na všech průběžných jízdních pruzích, dále postupně na jízdních pruzích křižovatek, pruzích pro pomalá vozidla, na zpevněných krajnicích, na příjezdech a výjezdech z odpočívák a na odpočívkách. Potom se zmírňují závady ve schůdnosti odpočívák, a to vždy za denního světla.

(2) Za nepříznivých povětrnostních podmínek se napřed zmírňují závady ve sjízdnosti nejméně na jednom jízdním pruhu v každém jízdním směru.

(3) Posyp či postřik se provádí zásadně chemickými rozmrazovacími materiály, především prostřednictvím mechanismů či zařízení, která umožňují přesné dávkování a rovnoměrné rozprostření chemických rozmrazovacích látek na vozovce. Zdršňovací materiály se používají pouze v případě, kdy je pro daný úsek vydán zákaz použití chemických rozmrazovacích materiálů, anebo pokud by jejich použitím nebylo možno v důsledku povětrnostní situace zmírnit závady ve sjízdnosti.

§ 44

Ostatní silnice

Při výkonu zimní údržby se v souladu se schváleným plánem zimní údržby použije taková dostupná technologie, která nejlépe vyhovuje místním podmínkám a pořadí důležitosti silnice (§ 42 odst. 1):

- a) I. pořadí – udržuje se celá šířka a délka vozovky
 1. náledí a zbytková vrstva sněhu po pluhování o tloušťce menší než 3 cm se odstraňuje posypy chemickými rozmrazovacími materiály,
 2. náledí a kluzkost sněhové vrstvy při neúčinnosti chemických rozmrazovacích materiálů se zdršňuje posypem zdršňovacími materiály,

- b) II. pořadí – shodné technologie jako v I. pořadí s tím, že v případě nutnosti se na silnicích ponechávají uježděné sněhové vrstvy, které se zdršňují posypem zdršňovacími materiály. Posyp je možno provádět pouze na místech, kde si to vyžaduje dopravně technický stav komunikace (křižovatky, velká stoupání, ostré oblouky, zastávky linkové osobní dopravy),
- c) III. pořadí – udržují se až po ošetření silnic I. a II. pořadí důležitosti v zásadě pluhováním a v místech, kde si to vyžaduje dopravně technický stav komunikace se provádí posyp zdršňovacími materiály.
- c) III. pořadí důležitosti po ošetření komunikací I. a II. pořadí, nejpozději však do 48 hodin.

§ 47

Zajišťování sjízdnosti čištěním komunikací a mostů

(1) Čištění komunikací se provádí v těchto případech a termínech:

- a) po zimním období na dálnicích, silnicích I. třídy a místních komunikacích I. třídy nejpozději do 30. dubna, na silnicích II. a III. třídy a na místních komunikacích II. a III. třídy nejpozději do 31. května (odstranění zbytků zdršňovacích materiálů, očištění dopravních značek a zařízení apod.),
- b) v období do 30. listopadu odstranění spadaného listí a zajištění funkčnosti odvodnění,
- c) před zahájením prací na souvislé údržbě nebo na opravě,
- d) neprodleně po zjištění mimořádného znečištění, zejména po haváriích a poruchách vozidel, v jejichž důsledku došlo ke snížení protismykových vlastností obrusné vrstvy vozovky (rozlitý olej a pohonné hmoty), nebo při vzniku nebezpečí ekologických škod, a to pokud znečištění neodstraní ihned ten, kdo je k tomu povinen podle § 28 odst. 1 zákona,
- e) podle možností v průběhu zimního období odstraňování přebytečného zdršňovacího materiálu.

(2) Správce dálnice nebo silnice zajišťuje čištění jejich průjezdných úseků ve stejném rozsahu a lhůtách jako na přilehlých úsecích dálnice nebo silnice mimo zastavěné území.

(3) Bližší podrobnosti o čištění mostů obsahuje doporučená ČSN 73 6221.

ČÁST DEVÁTÁ

**STYK KOMUNIKACÍ S VODNÍMI TOKY,
DRÁHAMÍ, INŽENÝRSKÝMI SÍTĚMI
A JINÝMI VEDENÍMI**

(k § 36 odst. 8 a § 37 odst. 1 zákona)

§ 48

Křížení s vodními toky

(1) U nových mostních objektů přes vodní toky musí být v mostním otvoru zachována volná výška nejméně 0,50 m nad hladinou návrhového průtoku. Návrhové průtoky, prostorové uspořádání mostních otvorů přes jiné vodní překážky, posouzení vlivů vzdutí a případy, kdy je dovoleno přemostění vodního toku mostním objektem, u kterého se počítá se zahlcením vtoku, jakož i další podmínky křížení s vodními toky obsahuje závazná ČSN 73 6201.

§ 45

Lhůty pro zmírňování závad ve sjízdnosti dálnic a silnic

(1) Správci komunikací zabezpečují zimní údržbu tak, aby pokyn k zahájení příslušného zásahu byl vydán neprodleně po zjištění jeho potřeby a aby pluhování bylo prováděno již v průběhu spadu sněhu a podle potřeby i po jeho skončení.

(2) Doba od zjištění vzniku závady ve sjízdnosti dálnice nebo silnice do doby výjezdu prvních mechanismů ke zmírnění této závady nesmí být v zimním období delší než 30 minut. Mimo zimní období se závady ve sjízdnosti zmírňují bez průtahů.

(3) Vlastními výkony posypu musí být zajištěna sjízdnost v těchto časových lhůtách od výjezdu posypových mechanismů:

- a) na dálnicích a rychlostních silnicích do 2 hodin,
- b) na silnicích zařazených
 - do I. pořadí do 3 hodin,
 - II. pořadí do 6 hodin,
 - III. pořadí do 12 hodin.

(4) Lhůty uvedené v odstavci 3 platí pro dálnice a silnice zařazené do I. pořadí po celých 24 hodin, pro silnice zařazené do II. a III. pořadí po dobu stanovenou v plánu zimní údržby.

§ 46

Lhůty pro zmírňování závad ve sjízdnosti místních komunikací

Obce zajišťují sjízdnost místních komunikací I. až III. třídy v těchto lhůtách:

- a) I. pořadí důležitosti do 4 hodin,
- b) II. pořadí důležitosti do 12 hodin,

(2) Křižuje-li komunikace vodní cestu dopravně významnou ve smyslu zvláštního předpisu,¹³⁾ musí mostní otvor splňovat podmínky stanovené zvláštním předpisem.¹⁴⁾

§ 49

Křížení s dráhami

(1) Na mostních objektech přes elektrizované železniční, tramvajové nebo trolejbusové dráhy musí být osazeny zábrany (ochranné štíty a sítě apod.) proti dotyku s živými částmi trakčního vedení. V případě drah s motorovou trakcí musí být osazeny ochrany proti kouřovým plynům. Podmínky pro uvedené zábrany a ochrany obsahují závazné ČSN 73 6201 a ČSN 73 6223.

(2) Zřízení a způsob zabezpečení úrovněového křížení silnic a místních komunikací s drahou v případech malého dopravního významu stanoví zvláštní předpisy²⁾,¹⁵⁾ a závazná ČSN 73 6380. Bližší podrobnosti obsahují též doporučené ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

§ 50

Vedení v tělese komunikací

(1) Při křížení podzemních inženýrských sítí se silnicí nebo místní komunikací musí být v technicky a ekonomicky únosné míře používáno tunelování a protlaky. Překop nesmí být povolen u dálnice, rychlostní silnice a rychlostní místní komunikace mimo zastavěné území obcí. Při souběžném uložení většího počtu inženýrských sítí uvnitř zastavěného území obcí je tyto sítě nutno přednostně ukládat do sdružených tras podle závazné ČSN 73 7505.

(2) Do komunikace mimo zastavěné území obcí a do tunelů se nesmí umisťovat nadzemní ani podzemní sítě pro dopravu hořlavých kapalin, uhlovodíkových plynů ve zkapalněném stavu nebo jiných hořlavých a nebo výbušných médií.

(3) Nejmenší dovolené krytí podzemních inženýrských sítí obsahuje závazná ČSN 73 6005. Bližší podrobnosti o způsobu a prostorovém uspořádání styku komunikace s inženýrskými sítěmi a jinými vedeními obsahují doporučené české technické normy uvedené v příloze č. 1 pod č. 49, 51, 65 a 66.

§ 51

Vedení na mostních objektech

(1) Podmínky pro vedení cizího zařízení na mostním objektu, při jeho křížení nebo v souběhu s ním upravuje závazná ČSN 73 6201.

(2) Po mostním objektu, v jeho otvorech a ve vzdálenosti ochranného pásma dotčeného vedení nesmí být veden plynovod, produktovody nebo jiná cizí zařízení, pokud by svou polohou, provozem a náhlými poruchami mohla způsobit zničení nebo poškození mostního objektu, bránit jeho údržbě nebo ohrozit bezpečnost provozu na mostě.

ČÁST DESÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 52

Průkaz osoby pověřené výkonem státního dozoru (k § 41 odst. 4 zákona)

Vzor průkazu osoby pověřené výkonem státního dozoru nad pozemními komunikacemi je uveden v příloze č. 9.

§ 53

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Říman v. r.

¹³⁾ § 3 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě.

¹⁴⁾ § 8 vyhlášky č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí.

¹⁵⁾ Vyhláška č. 177/1995 Sb.

SEZNAM SOUVISEJÍCÍCH ČESKÝCH TECHNICKÝCH NOREM

Závazné české technické normy

1. ČSN 36 5601 Světelná signalizační zařízení. Technické a funkční požadavky. SSZ pro řízení silničního provozu, SSZ pro zvýraznění nebezpečných míst.
2. ČSN 73 6005 Prostorové uspořádání sítí technického vybavení.
3. ČSN 73 6021 Světelné signalizační zařízení. Umístění a použití návěstidel.
4. ČSN 73 6102 Projektování křižovatek na silničních komunikacích.
5. ČSN 73 6114 Vozovky pozemních komunikací. Základní ustanovení pro navrhování.
6. ČSN 73 6121 Stavba vozovek. Hutněné asfaltové vrstvy.
7. ČSN 73 6122 Stavba vozovek. Lité asfalty.
8. ČSN 73 6123 Stavba vozovek. Cementobetonové kryty.
9. ČSN 73 6124 Stavba vozovek. Kamenivo stmelené hydraulickým pojivem.
10. ČSN 73 6125 Stavba vozovek. Stabilizované podklady.
11. ČSN 73 6126 Stavba vozovek. Nestmelené vrstvy.
12. ČSN 73 6127 Stavba vozovek. Prolévané vrstvy.
13. ČSN 73 6128 Stavba vozovek. Vtlačované vrstvy.
14. ČSN 73 6129 Stavba vozovek. Postřiky a nátěry.
15. ČSN 73 6130 Stavba vozovek. Emulzní kalové vrstvy.
16. ČSN 73 6131 Stavba vozovek. Dlažby a dílce.
Část 1: Kryty z dlažeb
Část 2: Kryty ze silničních dílců
Část 3: Kryty z vegetačních dílců
17. ČSN 73 6201 Projektování mostních objektů.
18. ČSN 73 6207 Navrhování mostních konstrukcí z předpjatého betonu.
19. ČSN 73 6212 Navrhování dřevěných mostních konstrukcí.
20. ČSN 73 6213 Navrhování zděných mostních konstrukcí.
21. ČSN 73 6220 Zatížitelnost a evidence mostů pozemních komunikací.
22. ČSN 73 6223 Ochrany proti nebezpečnému dotyku s živými částmi trakčního vedení a proti účinkům výfukových plynů na objektech nad kolejemi celostátních drah a vlečků.
23. ČSN 73 6242 Navrhování a provádění vozovek na mostech pozemních komunikací.
24. ČSN 73 6266 Protinárazové zábrany mostů přes pozemní komunikace.
25. ČSN 73 6380 Železniční přejezdy a přechody.
26. ČSN 73 6425 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky.
27. ČSN 73 7505 Sdružené trasy městských vedení technického vybavení.
28. ČSN 73 7507 Projektování tunelů na cestných komunikacích.
29. ČSN 75 6101 Stokové sítě a kanalizační přípojky.

Doporučené české technické normy

30. ČSN 01 3466 Výkresy pozemních komunikací.
31. ČSN 01 3467 Výkresy mostů.
32. ČSN 01 8020 Dopravní značky na pozemních komunikacích.
33. ČSN 36 0400 Veřejné osvětlení.
34. ČSN 36 0410 Osvětlení místních komunikací.
35. ČSN 36 0411 Osvětlení silnic a dálnic.
36. ČSN 72 1002 Klasifikace zemin pro dopravní stavby.
37. ČSN 72 1006 Kontrola zhutnění zemin a sypanin.
38. ČSN 73 0031 Spolehlivost stavebních konstrukcí a základových půd. Základní ustanovení pro výpočet.
39. ČSN P ENV 1991-1 Zásady navrhování a zatížení konstrukcí.
73 0035 Část 1: Zásady navrhování
40. ČSN 73 0037 Zemní tlak na stavební konstrukce.
41. ČSN 73 2401 Provádění a kontrola konstrukcí z předpjatého betonu.

42. ČSN P ENV 206 73 2403 Beton. Vlastnosti, výroba, ukládání a kritéria hodnocení.
43. ČSN 73 2603 Provádění ocelových mostních konstrukcí.
44. ČSN 73 3050 Zemní práce.
45. ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel.
46. ČSN 73 6059 Servisy a opravy motorových vozidel. Čerpací stanice pohonných hmot. Základní ustanovení.
47. ČSN 73 6075 Navrhovanie autobusových staníc.
48. ČSN 73 6100 Náozvosloví silničních komunikací.
49. ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic.
50. ČSN 73 6108 Lesní dopravní síť.
51. ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací.
52. ČSN 73 6133 Navrhování a provádění zemního tělesa pozemních komunikací.
53. ČSN 73 6175 Měření nerovnosti povrchů vozovek.
54. ČSN 73 6177 Měření a hodnocení protismykových vlastností povrchů vozovek.
55. ČSN 73 6192 Rázové zatěžovací zkoušky vozovek a podloží.
56. ČSN 73 6200 Mostní názvosloví.
57. ČSN 73 6203 Zatížení mostů.
58. ČSN 73 6205 Navrhování ocelových mostních konstrukcí.
59. ČSN 73 6206 Navrhování betonových a železobetonových mostních konstrukcí.
60. ČSN 73 6209 Zatěžovací zkoušky mostů.
61. ČSN 73 6221 Prohlídky mostů pozemních komunikací.
62. ČSN 73 6244 Přechody mostů pozemních komunikací.
63. ČSN 73 7501 Navrhování konstrukcí ražených podzemních objektů.
64. ČSN P 74 2871 Systémy dodatečného předpínání. Obecné požadavky a zkoušení.
65. ČSN 75 5630 Podchody vodovodního potrubí pod železnicí a silniční komunikací.
66. ČSN 75 6230 Kanalizační podchody pod dráhou a pozemní komunikací.

HLAVNÍ PROHLÍDKY

Cílem je stanovení jednotného způsobu záznamu jevů sledovaných v rámci hlavních prohlídek. Její součástí je i stanovení kritérií na posouzení zjištěných skutečností.

1. ZÁSADY PROVÁDĚNÍ HLAVNÍ PROHLÍDKY

- 1.1. Hlavní prohlídka je prováděna v uzlovém lokalizačním systému, pro dálnice je přípustný i lokalizační systém liniový.
V případě místních komunikací se systém sběru dat a jejich následného zpracování přizpůsobí používanému lokalizačnímu systému.
- 1.2. Sledováno je celé těleso komunikace, včetně součástí a příslušenství. V případě směrově rozdělené čtyřpruhové komunikace je každý jízdní pás brán jako samostatná komunikace.
- 1.3. Hlavní prohlídky mostů se provádějí dle doporučené ČSN 73 6221.

2. ZPŮSOB ZÁZNAMU SLEDOVANÝCH JEVŮ

- 2.1. **Vozovka a těleso komunikace** (včetně krajnice)
U poruch je sledován jejich rozsah (plocha, délka) a umístění na vozovce.
Jevy zjištěné v průběhu hlavní prohlídky jsou doplněny o dostupné údaje proměnných parametrů (drsnost, podélná a příčná nerovnost, zbytková životnost), změřené a vyhodnocené na základě příslušných ČSN uvedených v příloze č. 1.
- 2.2. **Mostní objekty** jsou sledovány podle závazné ČSN 73 6220 a doporučené ČSN 73 6221.
- 2.3. **Zemní těleso komunikace**, odvodňovací zařízení a další objekty mimo mostních
Je evidován jejich výskyt, umístění (poloha a délka), stavebně technický stav a funkčnost.
Klasifikace stavebně technického stavu
 - I. výborný
bez zjevných vad
 - II. dobrý
drobnější vady neovlivňující funkčnost a bezprostředně ani životnost
 - III. vyhovující
závažnější poruchy mající částečný vliv na funkčnost a bez provedení údržby či opravy také na životnost
 - IV. nevyhovující
závažné poruchy, téměř znemožňující funkčnost, životnost je minimální
 - V. havarijní
prvek je nefunkční, životnost je nulová
- 2.4. **Další součásti a příslušenství komunikace**
Je evidován jejich výskyt, umístění (poloha, resp.

délka) a technický stav. Skutečný stav je kontrolován s údaji v pasportu. Zvýšená pozornost je věnována stavu dopravního značení a dopravního zařízení.

3. VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH JEVŮ

- 3.1. **Vozovka komunikace** (včetně krajnice)
Vyhodnocení zjištěných jevů je zpravidla v systémech hospodaření s vozovkou.
Stanoví se návrhová úroveň porušení v závislosti na dopravním zatížení komunikace a jejím dopravním významu.
Měření a vyhodnocení je prováděno schválenými typy měřicích přístrojů v souladu s doporučenými ČSN uvedenými pod č. 53, 54 a 55 v příloze č. 1. V odůvodněných případech musí být měření doplněno sondami do konstrukce vozovky a laboratorními zkouškami zabudovaných materiálů.
Při souběhu dvou a více poruch je vždy upřednostněna porucha nejzávažnější.
Na základě zjištěných hodnot charakteristik provozní způsobilosti a nebo rozsahu jednotlivých poruch vozovky se vozovka rozdělí do homogenních sekcí a zatřídí do pěti klasifikačních stupňů a rozhoduje se o způsobu údržby nebo opravy.
Údržbu (běžnou i souvislou) nebo opravu lze většinou navrhnout více variantami technologií. Jejich výběr je závislý především na ekonomickém posouzení.
- 3.2. **Mostní objekty**
Vyhodnocení zjištěných jevů a návrh opatření se provádí podle závazné ČSN 73 6220 a doporučené ČSN 73 6221.
- 3.3. **Zemní těleso komunikace**, odvodňovací zařízení a další objekty mimo mostních
Navržená opatření odpovídají klasifikaci stavebního stavu dle bodu 2.3.
 - I. výborný – žádná opatření
 - II. vyhovující – běžná údržba dle plánu
 - III. dobrý – běžná nebo souvislá údržba, zařazení do plánu oprav
 - IV. nevyhovující – provedení opravy nebo souvislé údržby
 - V. havarijní – okamžité provedení opravy, rekonstrukce, dopravně-organizační opatřeníOpatření, s výjimkou havarijního stavu, jsou zapracována do harmonogramu prací na příští období.
- 3.4. **Další součásti a příslušenství komunikace**
Na základě zjištěných skutečností je upřesňován harmonogram prací správce komunikace.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 104/1997 Sb.

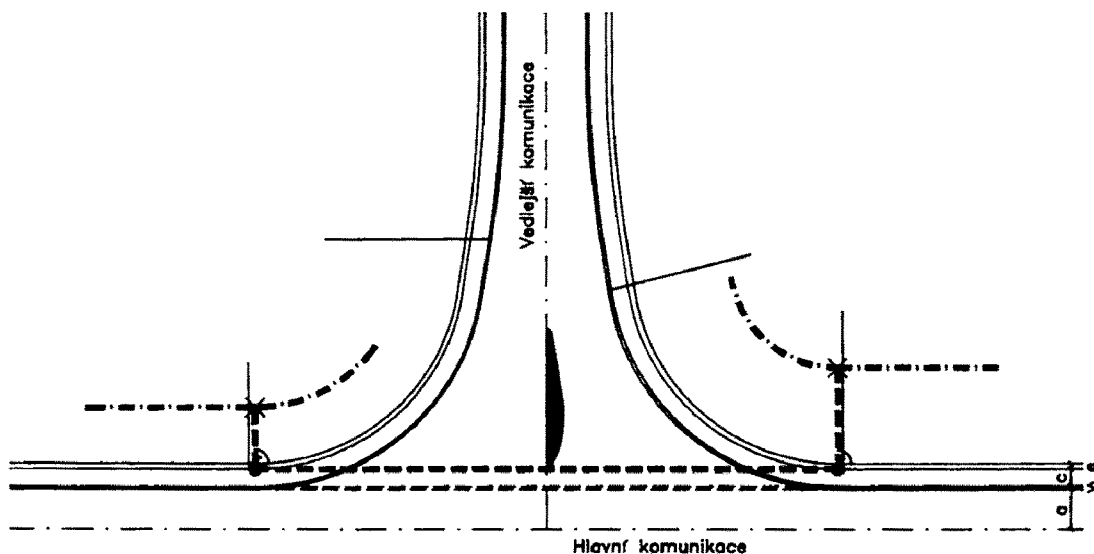
**URČENÍ HRANICE MEZI POZEMNÍMI KOMUNIKACEMI NAVZÁJEM A MEZI NIMI
A NEMOVITOSTMI (SCHÉMA KŘÍŽOVATEK A PŘIPOJENÍ)**

- Obrázek 1 – Úrovňová křižovatka bez směrovacích ostrůvků na vedlejší komunikaci nebo se směrovacími ostrůvky mimo volnou šířku hlavní komunikace
- Obrázek 2 – Úrovňová křižovatka se směrovacími ostrůvky na vedlejší komunikaci
- Obrázek 3 – Úrovňová křižovatka s odbočovacím pruhem pro odbočení vpravo
- Obrázek 4 – Úrovňová křižovatka s odbočovacím pruhem pro odbočení vpravo a připojovacím pruhem
- Obrázek 5 – Okružní křižovatka
- Obrázek 6 – Mimoúrovňová křižovatka trubkovitá
- Obrázek 7 – Mimoúrovňová křižovatka bez průpletových úseků nebo s průpletovými úseky
- Obrázek 8 – Mimoúrovňová křižovatka kosodélná
- Obrázek 9 – Připojení nemovitostí (obslužných zařízení) k dálnici, silnici nebo místní komunikaci

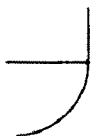
Vysvětlivky k obrázkům

1. Hranice mezi pozemními komunikacemi v místě připojení je vyznačena na obrázcích silnou čárkovanou čarou. Lomové body hranice jsou označeny křížkem v místech, kde lze osadit mezníky a kroužkem na zpevněných plochách, kde se užijí hřeby pro vyznačení lomů.
2. Část hranice sledující podélný směr hlavní komunikace se umístí do úrovně okraje zpevnění na hlavní komunikaci (viz obrázek 1) nebo do úrovně nejbližších směrovacích ostrůvků na vedlejší komunikaci (viz obrázky 1 až 4).
3. Část hranice oddělující větev připojení je vedena jako spojnice okraje zpevnění ostrůvku a okraje zpevnění na začátku oblouku pro odbočení (větve křižovatky).
4. Hranice mezi vedlejší a hlavní komunikací na okružní křižovatce v místě připojení je kolmice vedená z bodu vzdálenějšího oblouku větve od kruhového objezdu k ose příslušné vedlejší komunikace.

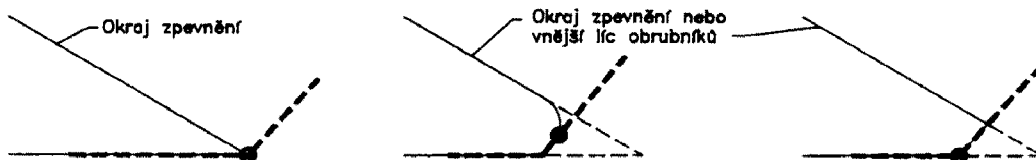
OBR.1 – ÚROVNŇOVÁ KŘIŽOVATKA BEZ SMĚROVACÍCH OSTRŮVKŮ NA VEDLEJŠÍ KOMUNIKACI NEBO SE SMĚROVACÍMI OSTRŮVKY MIMO VOLNOU ŠÍŘKU HLAVNÍ KOMUNIKACE

VYSVĚTLIVKY:

— · — · — · — · — · — · —	HRANICE SILNIČNÍHO POZEMKU
— — — — —	HRANICE MEZI HLAVNÍ A VEDLEJŠÍ KOMUNIKACÍ
	KONCOVÝ BOD OBLOUKU
●	OCELOVÝ HŘEB NEBO TRUBKA
×	MEZNÍK
a	ŠÍŘKA JÍZDNÍHO PRUHU
c	ŠÍŘKA ZPEVNĚNÉ KRAJNICE
w	ŠÍŘKA VODÍČÍHO PROUŽKU
e	ŠÍŘKA NEZPEVNĚNÉ KRAJNICE

DETAIL A

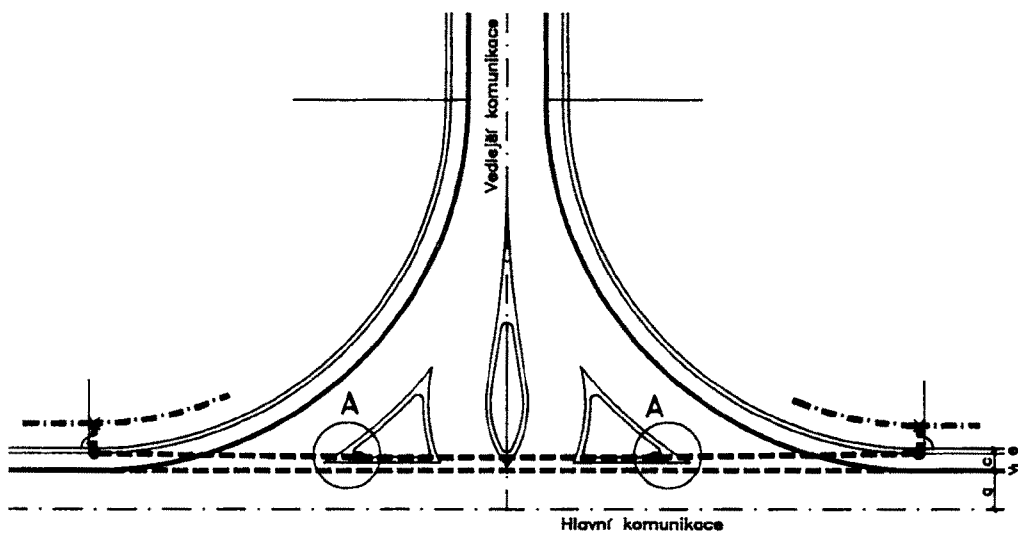
ALTERNATIVA :

①

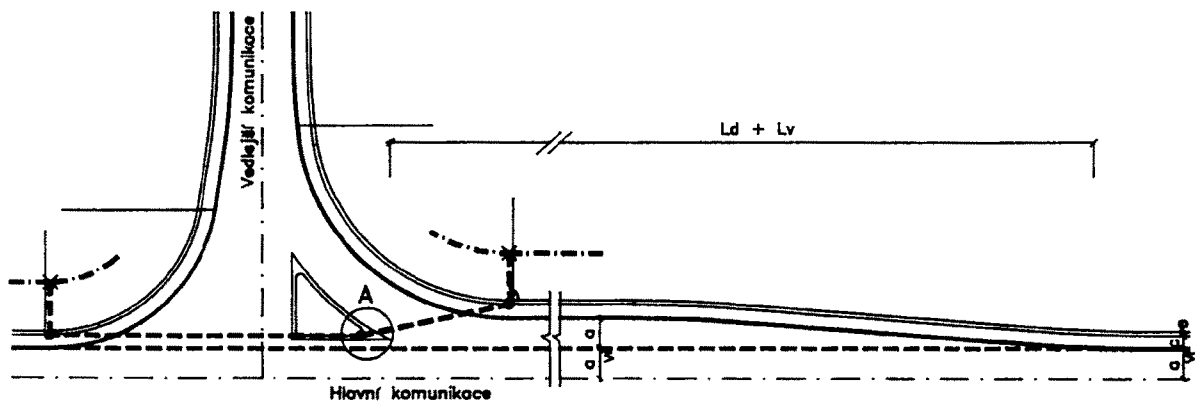
②

③

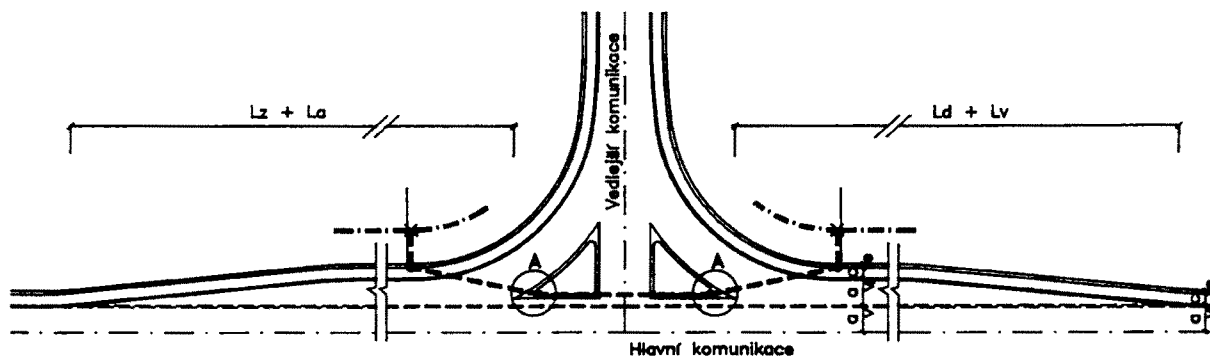
OBR.2 – ÚROVNĚVÁ KŘÍŽOVATKA SE SMĚROVACÍMI OSTRŮVKY NA VEDLEJŠÍ KOMUNIKACI

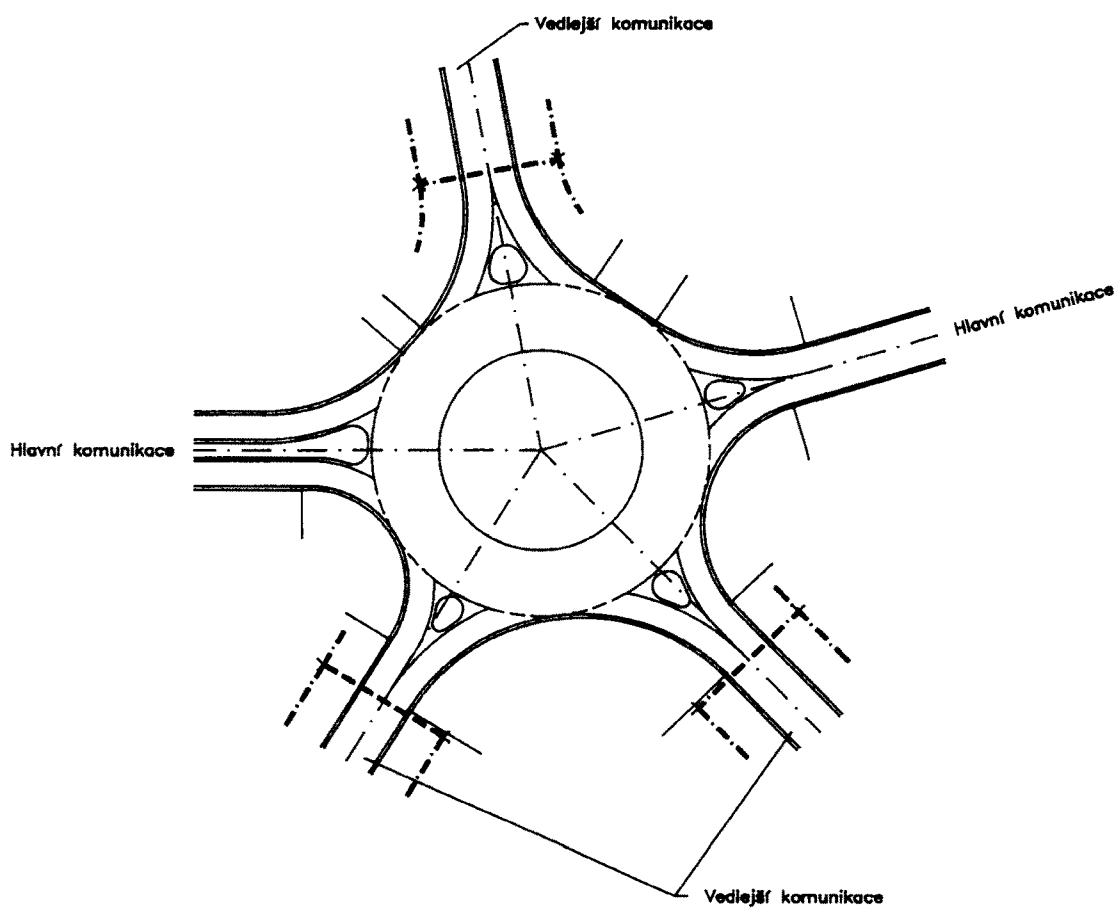
OBR.3 – ÚROVNĚVÁ KŘÍŽOVATKA S ODBOČOVACÍM PRUHEM PRO ODBOČENÍ VPRAVO Z HLAVNÍ KOMUNIKACE

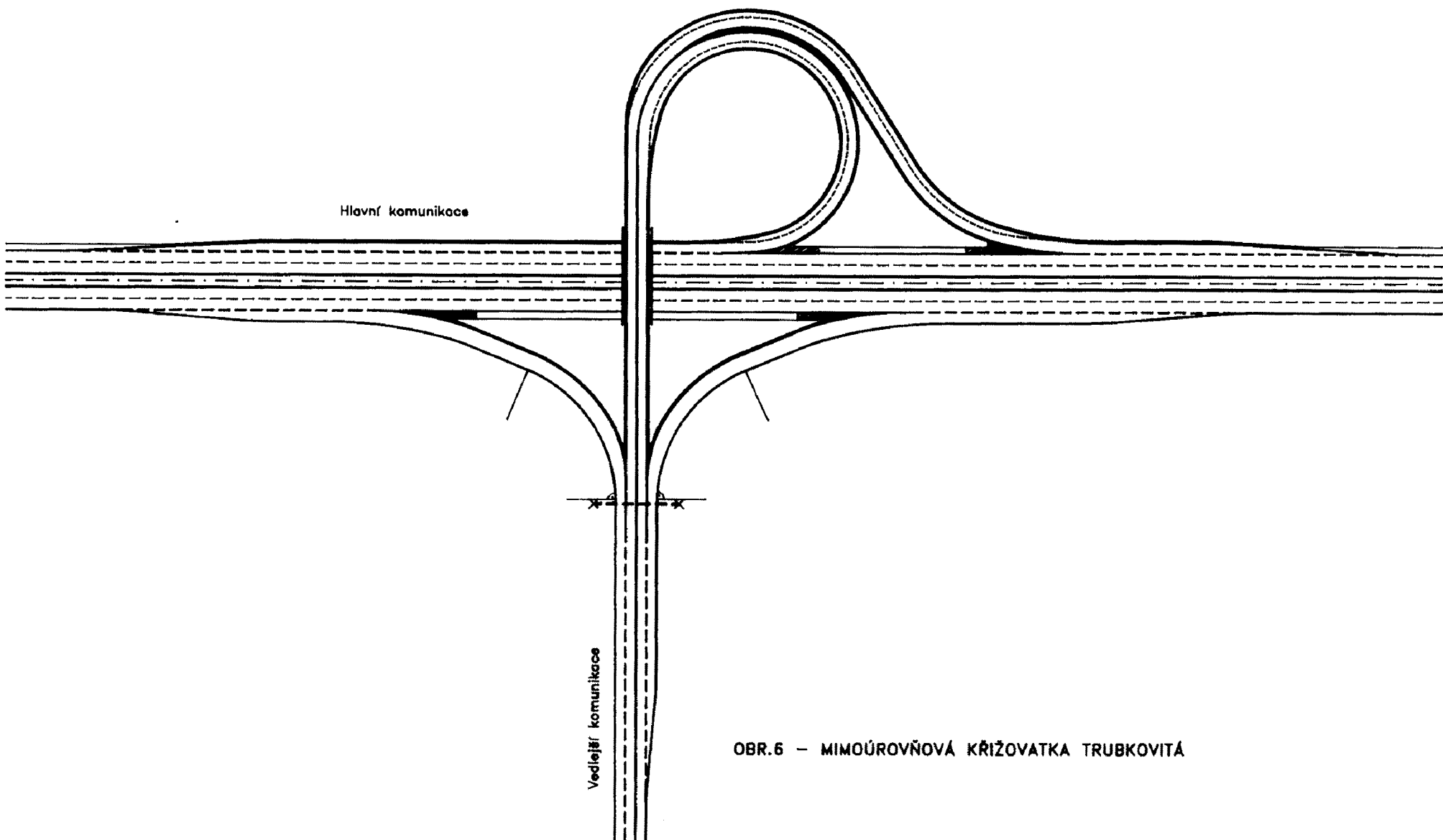

OBR.4 – ÚROVNĚVÁ KŘÍŽOVATKA S ODBOČOVACÍM PRUHEM VPRAVO A PŘIPOJOVACÍM PRUHEM

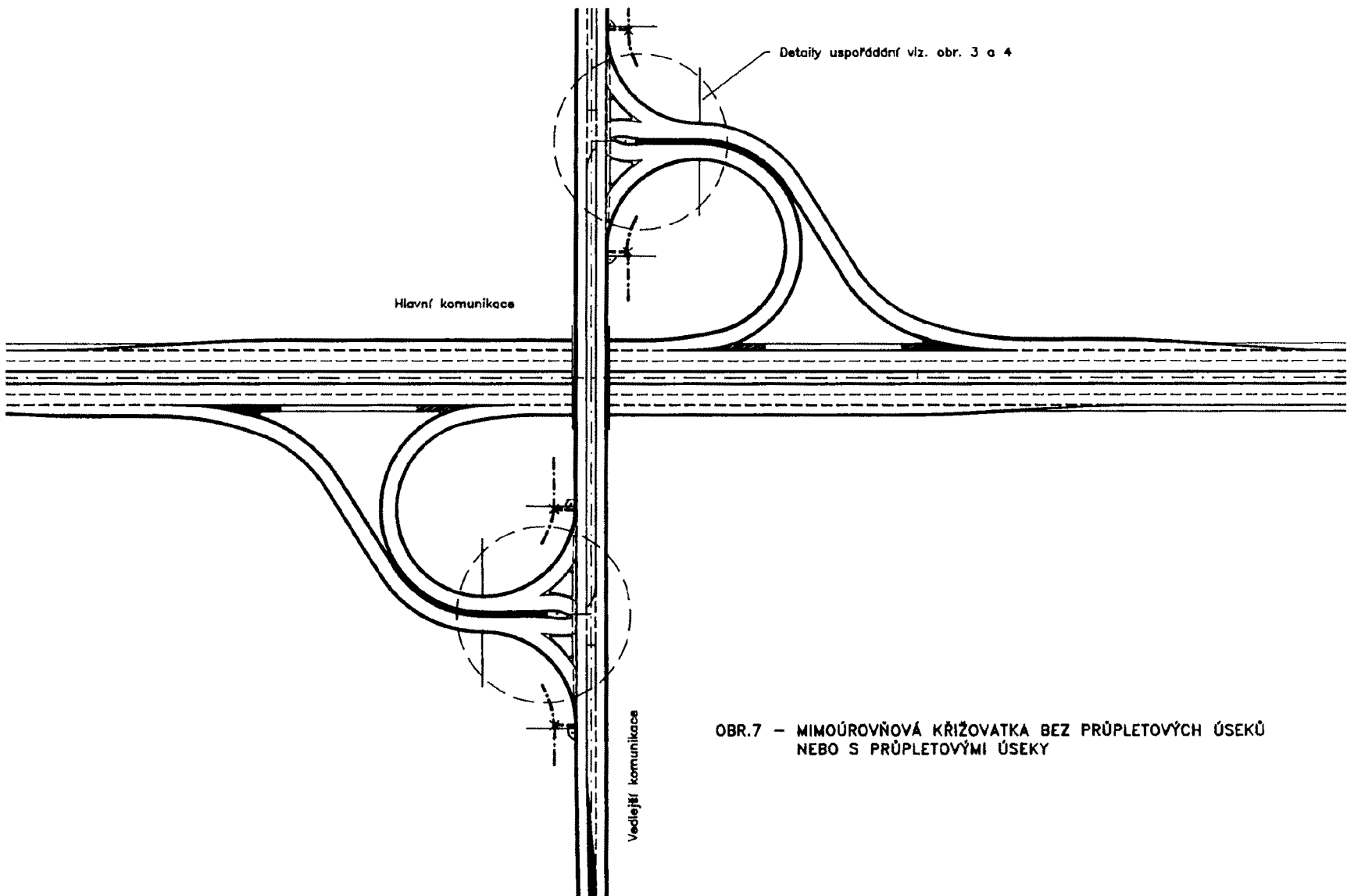

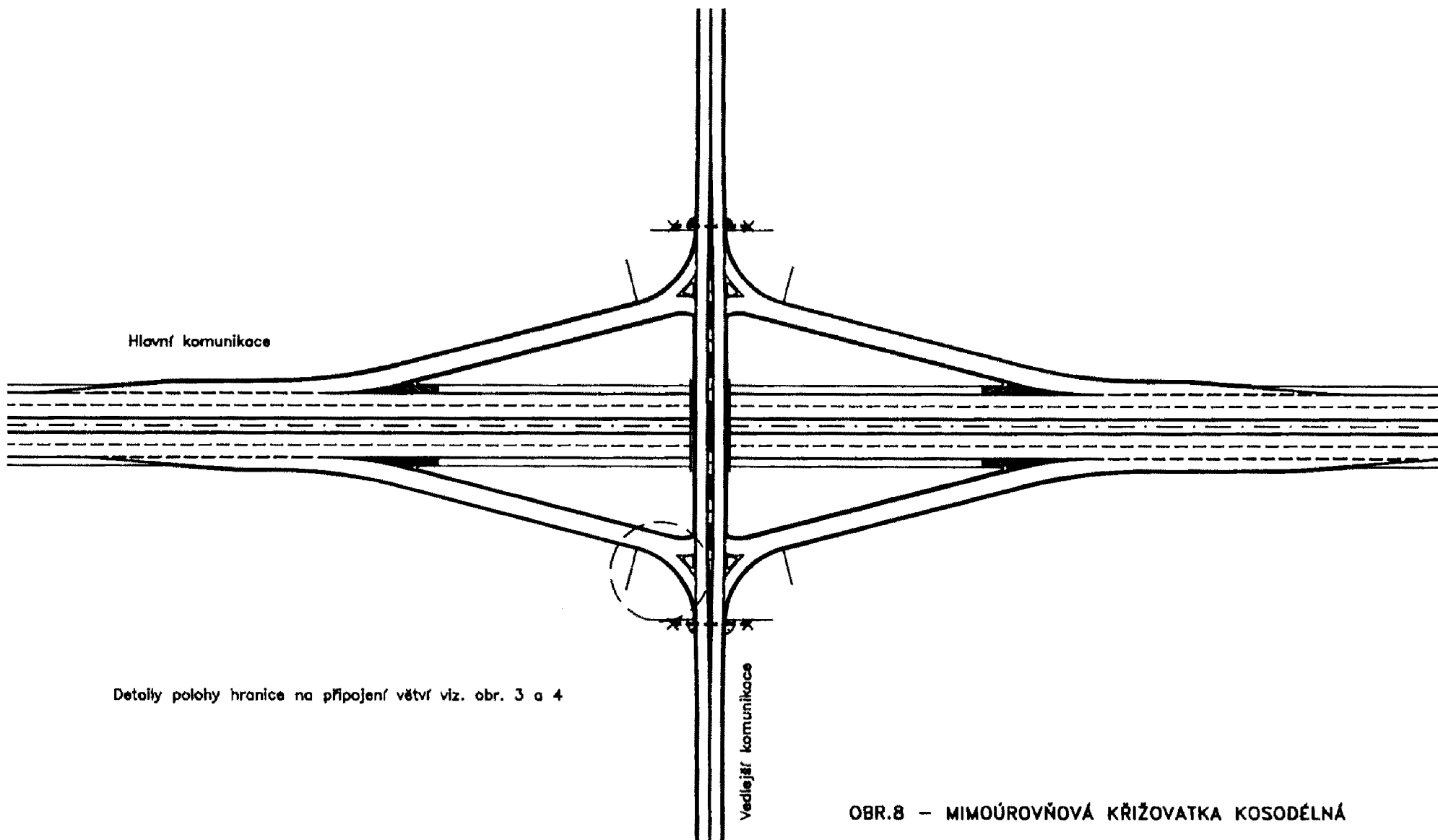
OBR.5 – OKRUŽNÍ KŘÍŽOVATKA

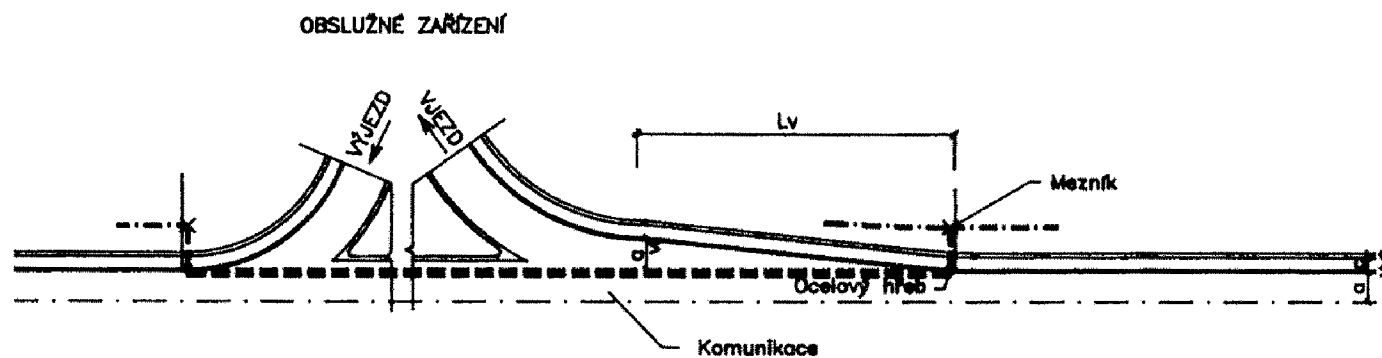
OBR.6 – MIMOÚROVŇŇOVÁ KŘÍŽOVATKA TRUBKOVITÁ

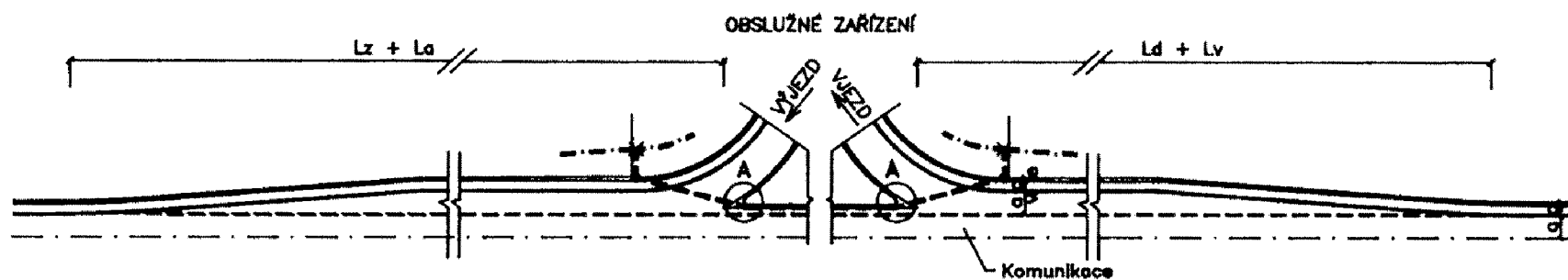

OBR.8 - MIMOÚROVŇŇOVÁ KŘIŽOVATKA KOSODĚLNÁ

OBR.9a – PŘIPOJENÍ OBSLUŽNÉHO ZAŘÍZENÍ VYŘAZOVACÍM ÚSEKEM A KŘÍŽOVATKOVOU VĚTVÍ

OBR.9b – PŘIPOJENÍ OBSLUŽNÉHO ZAŘÍZENÍ ODBOČOVACÍM PRUHEM A PŘIPOJOVACÍM PRUHEM

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 104/1997 Sb.

SEZNAM

úseků dálnic a rychlostních silnic, jejichž užití nepodléhá zpoplatnění (§ 22 odst. 2 zákona)

Označení	Úsek	Délka (km)
D1	Spořilov-jih – Chodov (Praha)	1,9
D1	Brno-západ – Brno Slatina	11,0
D2	Brno-jih – Brno-Chrlice	3,2
D2	Břeclav (I/55) – hranice SR	12,1
D5	Kateřina – Rozvadov	6,8
D8	Řehlovice – Trmice	4,9
R1	Třebonice (R5) – Slivenec (Praha)	6,6
R1	Hornopočernická (I/11) – Běchovice (I/12) (Praha)	2,9
R5	Kopanina (II/600) – Třebonice (R1) (Praha)	2,7
R7	Nové letiště – Kněžves	1,9
R8	Vychovatelna (Praha) – Zdiby (I/9)	8,2
R8	Spořilov-jih (D1) – Spořilov-západ (I/29) (Praha)	1,8
R10	Hornopočernická (I/11) – Počernice-sever (Praha)	3,0
R29	Na Mlejnků – Štěrboholý (Praha)	11,7
R35	Přáslavice – Velký Újezd	7,7
R43	Řečkovice (Brno) – Česká ul. (Brno)	4,5
R52	Modřice (Brno) – Rajhrad	4,0
I/56	Ostrava (II/478) – Frýdek-Místek (II/473)	12,3
R423	Spořilov-jih – Spořilov-sever (Praha)	1,5
R613	Teplice (I/8) – Řehlovice	7,4

Nezpoplatněné úseky dálnic jsou označeny dopravní značkou č. D14a „Dálnice“ s dodatkovou tabulkou „Bez poplatku“. Nezpoplatněné úseky rychlostních silnic jsou označeny dopravní značkou č. D15a „Silnice pro motorová vozidla“ s dodatkovou tabulkou „Bez poplatku“.

ÚDRŽBA A OPRAVY KOMUNIKACÍ

1. BĚŽNÁ ÚDRŽBA KOMUNIKACÍ

Běžná údržba zahrnuje drobné, místně vymezené práce, jejichž potřeba byla zjištěna v rámci prohlídek komunikací.

Jedná se především o následující práce:

1.1. údržba vozovky a krajnic

- vysprávka asfaltových krytů
- vysprávka cementobetonových krytů
- vyrovnaní a údržba dlážděných krytů
- údržba šterkových krytů
- seřiznutí, doplnění, zpevnění a čištění krajnic

1.2. údržba dopravního značení, dopravních zařízení a dalšího příslušenství

(svislé a vodorovné dopravní značky a zařízení, zrcadla, hlásky, veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení dopravy, zábradlí, odrazníky, svodidla, pružidla, směrové sloupky, zásněžky, zásobníky a skládky údržbových hmot apod.)

1.3. údržba odvodňovacích zařízení

(propustky, příkopy, rigoly, skluzy, trativody a vsakovací jímky, silniční kanalizace, uliční vpusti a lapače splavenin)

1.4. údržba svahů a násypů zemního tělesa komunikace

1.5. údržba chodníků a dalších nemotoristických komunikací, dělicích pásů a dopravních ostrůvků

1.6. údržba ploch a vybavení odpočívek, odstavných a parkovacích ploch a dalších součástí komunikace

(staničníky, mezníky, zpomalovací prahy, únikové zóny, protihlukové zdi a valy)

1.7. údržba objektů

(tunely, galerie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy)

1.8. ošetřování silniční vegetace

2. SOUVISLÁ ÚDRŽBA KOMUNIKACÍ

Souvislá údržba zahrnuje rozsáhlejší práce v souvislých úsecích sloužící k zachování a obnově původních vlastností. Podkladem pro rozhodnutí o jejím

provedení jsou výsledky systémů hospodaření s vozovkou, případně vyhodnocené údaje z prohlídek komunikací.

Jedná se především o následující práce:

2.1. obnova opotřebované obrusné vrstvy, zpevnění a úprava krajnic, chodníků a dalších nemotoristických komunikací

- vozovky s asfaltovým krytem
obnova krytu
obnova protismykových vlastností krytu
obnova rovnosti krytu
metody využívající recyklace původního krytu
- vozovky s cementobetonovým krytem
obnova protismykových vlastností krytu
obnova rovnosti krytu
- vozovky s dlážděným krytem nebo s krytem ze silničních dílců
obnova protismykových vlastností i rovnosti krytu
zesílení
- šterkové vozovky
obnova rovnosti krytu
zesílení

2.2. obnova jednotlivých druhů součástí a příslušenství komunikací (v souvislém tahu)

2.3. úprava zemního tělesa a jeho zabezpečení zřízením zdí

2.4. odstranění výmrazků v souvislých úsecích

2.5. obnova silniční vegetace v souvislých úsecích

3. OPRAVY

Opravy zahrnují především následující práce:

- 3.1. zesílení nebo rozšíření vozovky a krajnic
- 3.2. zřízení chodníků, jejich zesílení, popř. zvýšení nivelety
- 3.3. odstranění sesuvů, zpevňování hornin v zářezích a odřezích
- 3.4. odstranění důlních škod na tělese komunikace
- 3.5. oprava koruny komunikace včetně součástí a příslušenství
- 3.6. obnova objektů uvedených v bodu 1.7.

PLÁN A ORGANIZACE ZIMNÍ ÚDRŽBY

1. Plán zimní údržby dálnic

Plán zimní údržby dálnic se zpracovává ve dvou stupních – operační plán jednotlivých středisek správy a údržby dálnic (dále jen „SSÚD“)

- operační plán organizace; organizace předkládá plán do 20. října Ministerstvu dopravy a spojů.

1.1. Plán SSÚD obsahuje:

- a) mapu dálničního úseku v měřítku 1:50 000, v níž se vyznačí:
 - dálniční úseky udržované posypem chemickými rozmrazovacími materiály (červenou barvou), postřikem chemickými roztoky (modrou barvou) a posypem zdrsňovacími materiály (žlutou barvou)
 - stanoviště mechanismů pro zimní údržbu a trasy pracovních okruhů
 - úložiště zdrsňovacích posypových materiálů nad 1000 m³ (písmena IP), chemických rozmrazovacích materiálů nad 100 t (písmena CHRL) a chemických roztoků (písmena CHR)
 - rozmístění zásněžek podél dálnice (hnědou barvou)
 - telefonní spojení (písmeno T)
 - stanoviště radiotelefonních stabilních stanic (písmeno V)
 - sklady a čerpací stanice pohonných hmot (písmena PH – benzin, nafta)
 - umístění sond hlásičů náledí (písmena HN)
- b) textovou část, ve které se uvede:
 - seznam zaměstnanců odpovědných za zmírňování závad ve sjízdnosti a schůdnosti vozovek, parkovišť, chodníků a za zpravodajskou službu včetně jejich bydliště a telefonního spojení
 - seznam zaměstnanců zařazených do zimní služby včetně jejich bydliště a telefonního spojení
 - seznam zaměstnanců smluvně zajištěných
 - seznam důležitých telefonních a faxových spojení na vedoucí zaměstnance organizace, ostatní SSÚD, ústřední orgán státní správy, Policii ČR, zdravotnická zařízení apod.
 - seznam úseků dálnic, křižovatek a udržovaných odpočívek
 - seznam úseků dálnic udržovaných posypem chemickými rozmrazovacími mate-

riály, chemickými roztoky a zdrsňovacími posypovými materiály

- organizace provádění zásahu zimní údržby – zpracovává se variantně podle charakteristických klimatických a povětrnostních podmínek v zimním období v daném úseku dálnice
- organizace kontroly stavu sjízdnosti dálnice
- organizace směn a jejich vedení
- soupis úložišť posypových a kapalných materiálů pro zimní údržbu a jejich zdrojů
- soupis skladů materiálů, pohonných hmot a čerpacích stanic
- soupis stanovišť mechanismů s uvedením druhů a počtů mechanismů
- popis ubytovacích a stravovacích podmínek pro pracovníky zimní údržby
- údaje o sjednané výpomoci v kalamitních situacích
- způsob získávání meteorologických zpráv a předpovědí.

1.2. Plán organizace obsahuje:

- a) mapu udržovaných dálnic v měřítku 1:50 000 s vyznačením jednotlivých úseků a SSÚD
- b) tabelární přehled o vybavenosti mechanismy a zařízeními pro zimní údržbu, o počtech zaměstnanců určených k výkonu zimní údržby a množství posypových a kapalných materiálů podle jednotlivých SSÚD
- c) údaje o sjednaných výpomocích v době kalamitních situací
- d) seznam zaměstnanců organizace odpovědných za výkon zimní údržby dálnic včetně telefonního spojení a bydliště
- e) způsob organizace a zajištění zpravodajské služby
- f) předpokládaný způsob výpomoci jednotlivými SSÚD včetně spojení na vedoucí zaměstnance SSÚD
- g) režim zimní údržby v chráněné krajinné oblasti, v oblasti zdroje pitných vod, na mostech dle doporučené ČSN 73 6221.

2. Plán zimní údržby silnic

Plán zimní údržby silnic předkládá správce silnic příslušnému správnímu úřadu k zaujetí stanoviska a do 30. září pracovní pověřenému Ministerstvem dopravy a spojů. Plán sestává z těchto částí:

- 2.1. Mapová část:
- a) Mapa udržované sítě v měřítku 1:100 000 s vyznačením pořadí důležitosti zimní služby takto:
I. pořadí – červená
II. pořadí – modrá
III. pořadí – žlutá
neudržované – bez označení

b) Mapa tras jízdy posypových mechanismů v obvyklých zimních podmínkách se zpracovává s přihlédnutím k pořadí důležitosti silnic v měřítku 1:50 000. Zde se vyznačí:
– trasy (okruhy) jízdy sypačů – plnou barevnou odlišnou čarou u každé trasy se zkratkou vyjádří:
CH – posyp chemickým rozmrazovacím materiálem
Z – zdršňovací posyp
1 – ... – číslo obvodu
V – provedení vlastní kapacitou
D – provedení dodavatelsky
(příklad: CH 12 – V)
– silnice udržovaná pouze pluhováním – černou odlišnou čarou
– silnice neudržované – bez označení

c) Mapa s určením tras pluhování v měřítku 1:100 000 nebo 1:50 000.
- 2.2. Textová část:
- a) Osoby odpovědné za zimní údržbu.
Odpovědnost za zimní údržbu je stanovena organizačním řádem správce komunikace a pracovní náplní vedoucích zaměstnanců.
Za výkon zimní údržby odpovídá:
– na celém spravovaném území: vedoucí zimní údržby, mimo pracovní dobu směnový vedoucí zimní údržby
– na cestmistrovském obvodu: v pracovní době cestmistr, v mimopracovní době pověřený zaměstnanec (dispečer, vedoucí směny)
– na trase udržované z domácí pohotovosti: řidič, jemuž je trasa přidělena a připadá na něj v dané době směna stanovená řádným rozpisem. Případné změny zaznamenává do deníku zimní údržby na středisku cestmistr.

b) Seznam silnic a kilometry údržby dle technologií

Celkový přehled

Třída silnice	Celkem km	Z toho					Neudržo- váno
		chem. rozmrazovacími materiály		zdršňovacími materiály		jen pluho- váním	
		bez zvlhčení	se zvlhčením	struska, škvára	drť, písek		
I.							
II.							
III.							
Celkem							
Dodavatelsky							
Vlast. zaměst.							

Seznam silnic dle pořadí důležitosti

Pořadí důležitosti	Označení silnice	Staničení	Celkem km	Posyp km	Pluhování km
I.	silnice č.: silnice č.:				
II.	I. pořadí celkem: silnice č.: silnice č.:				
III.	II. pořadí celkem: silnice č.: silnice č.: III. pořadí celkem: silnice v zimním období neudržované: silnice č.: silnice č.: silnice v zimním období neudržované celkem:				

Seznam jednotlivých tras (okruhů)

- Pro každou trasu se uvede:
- Označení trasy
 - Staničení
 - Zaměstnanec (dodavatel)
 - Stanoviště
 - Spojení (telefon, vysílačka, ...)
 - Specifikace okruhů a prací
- Časový plán jízdy posypu**
- Zpracovává se pro jednotlivé trasy a stanoví časové pořadí jízdy a dobu, za kterou při obvyklých zimních povětrnostních podmínkách provede mechanismus posyp vozovek. Časový plán se zpracuje tak, aby byly dodrženy časové limity pro jednotlivá pořadí důležitosti a přednostně ošetřena dopravně důležitá místa.
- c) Seznam mechanismů
- (s rozdělením na vlastní a dodavatelské)
 - Mechanismy pro posyp
 - sypače pro posyp chemickými rozmrazovacími látkami (suchá sůl, zvlhčená sůl)
 - se sněhovou radlicí
 - bez radlice
 - sypače pro zdršňovací posyp
 - se sněhovou radlicí
 - bez radlice
 - Mechanismy pro pluhování (bez možnosti současného posypu)
 - nosiče se sněhovou radlicí
 - nosiče se šípovým pluhem
 - traktory se závěsnou radlicí nebo škrabkou
 - sněhové metače
 - sněhové frézy
 - Rekapitulace:
 - sypače celkem

- nosiče radlic bez posypu
 - radlice celkem
 - šípové pluhy celkem
 - traktorové radlice a škrabky celkem
 - nakladače celkem
 - sněhové metače celkem
 - sněhové frézy celkem.
- d) Spojení s nepřetržitou službou
- Uvede se místo, adresa a možnost spojení s nepřetržitou službou zodpovědnou za výkon zimní údržby.
- e) Seznam vedoucích zaměstnanců zajišťujících zimní údržbu
- Uvedou se všichni vedoucí zaměstnanci správce komunikace, cestmistrů a mistrů na cestmistrovských obvodech takto:
- Jméno a příjmení, funkce, pracoviště, telefon na pracoviště, telefon do bydliště.
- f) Seznam úložišť posypového materiálu:
- Místo, druh materiálu, kapacita, předpoklad stavu zásob k 1. listopadu.
- g) Sjednaná výpomoc
- Firma (organizace), sídlo, jméno obsluhy, telefon, sjednaná činnost.
- h) Režim zimní údržby v chráněné krajinné oblasti a v oblasti zdroje pitných vod, v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a přírodních zdrojů minerálních vod stolních, na mostech dle doporučené ČSN 73 6221
- Název úseku – číslo silnice, místní název, technologie údržby.
- i) Doklady
- záznamy z jednání štábu zimní údržby
 - smlouvy o vzájemné výpomoci při zimní údržbě na silnicích přecházejících ze sousedních území, včetně dohod o použitých technologiích

- schvalovací doložka Ministerstva dopravy a spojů
- smlouvy o výpomocích sjednané podle písmene g)
- další doklady.

3. Plán zimní údržby místních komunikací

O zpracování plánu zimní údržby místních komunikací a jeho rozsahu rozhodují obce podle § 42 odst. 2 vyhlášky.

4. Operační štáby zimní údržby

4.1. Pomocnými orgány správců silnic jsou okresní operační štáby zimní údržby silnic. K účasti v operačním štábu přizve správce silnice zástupce referátu dopravy a referátu životního prostředí OKÚ, okresního ředitelství Policie ČR a právnických osob, které se rozhodujícím způsobem podílejí na materiální a technické spolupráci při zabezpečování zimní údržby silnic.

Operační štáby zimní údržby zřizuje a jejich zasedání svolává správce silnic a dálnic.

4.2. Ministerstvo dopravy a spojů zřizuje jako svůj pomocný orgán hlavní operační štáb zimní údržby silnic a dálnic za účelem operativního řešení mimořádných situací. K účasti v operačním štábu přizve Ministerstvo dopravy a spojů ze-

jména zástupce Prezidia Policie ČR, Ministerstva obrany a Ministerstva životního prostředí.

4.3. Na svém zasedání před začátkem zimního období projedná operační štáb plán zimní údržby, její organizaci a vzájemná spojení. Další zasedání jsou operativně svolávána podle potřeby. V případech, kdy správce silnice nebo dálnice není schopen v důsledku mimořádné povětrnostní situace zvládnout vzniklou kalamitní situaci ani při nasazení všech vlastních i všech v oblasti dosažitelných sil a prostředků, svolá operační štáb. Za zcela mimořádných povětrnostních situací, které ohrožují život a zdraví občanů, nebo při bezprostředně hrozících velkých škodách na majetku využijí okresní úřady pravomocí podle § 5 odst. 2 až 4 zákona č. 425/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4.4. Obce postupují podle bodu 3; v případě stavu ohrožení podle bodu 4.3., včetně využití pravomocí podle § 47 zákona č. 367/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5. Zpravodajství

Správci dálnic a silnic předkládají ve stanovených termínech informace o sjízdnosti těchto komunikací pracovním pověřenému Ministerstvem dopravy a spojů, které zajišťuje informování veřejnosti sdělovacími prostředky.

TECHNOLOGIE ZIMNÍ ÚDRŽBY

1. Opatření před zahájením zimní údržby

V přípravě na zimní údržbu provedou správci silnic a dálnic rozbor minulého zimního období a zajistí zejména:

- připravenost mechanismů pro zimní údržbu, prověření znalostí pracovníků vykonávajících zimní údržbu (technologie, předpisy pro obsluhu mechanismů, pravidla o bezpečnosti práce apod.) do 15. října
- projednání smluv o výpomoci do 31. října
- projednání vstupu na přilehlé pozemky a postavení zásněžek do 30. listopadu.

a) Stavění zásněžek

V místech opakovaného nebezpečí zavátí komunikace se umísťují zásněžky v bezpečné vzdálenosti od hrany koruny komunikace na návětrné straně, pokud možno kolmo na směr převládajících větrů, souběžně s komunikací ve vzdálenosti 12 – 18násobku jejich výšky, a to dle místních podmínek. Když návěj a závěj dosáhnou plné výšky zásněžek a povrch sněhu se pak nad jejich horní hranou úplně vyrovná, postaví se další řada zásněžek před první řadu proti převládajícímu směru větru na vzdálenost 12 až 25 metrů, a to podle hloubky zářezu.

Správce komunikace postupuje při umísťování zásněžek tak, aby nevznikly škody na dotčených pozemcích a aby zásněžky byly dostatečně zajištěny proti účinkům větru.

b) Orientační sněhové tyče

V oblastech s nadměrnými sněhovými srážkami se osazují orientační sněhové tyče sloužící k lepší orientaci při pluhování. Tyče opatřené odrazkami nebo černožlutě natřené mají průměr cca 5 cm. Jejich délka je 1 – 3 m v závislosti na výšce sněhové pokrývky v dané oblasti. Osazují se 50 cm vně od čišťené plochy ve vzdálenostech cca po 50 m. Tato vzdálenost se přiměřeně zkracuje v obloucích nebo v místech s častým výskytem mlh.

c) Označení neudržovaných komunikací

Komunikace, jejichž sjízdnost se v zimním období nezajišťuje, musí být před začátkem zimního období označeny dopravní značkou A 22 „Jiné nebezpečí“ s doplňkovou tabulkou „Silnice se v zimě neudržuje“.

d) Označení změny technologie

Tam, kde v jedné trase komunikace dochází ke změně technologie posypu, musí být osazena dopravní značka A 22 „Jiné nebezpečí“ s doplňkovou tabulkou, např. „Konec chemického posypu“.

e) Uzavření smluv

S dostatečným předstihem uzavře správce komunikace smlouvy o výpomoci v kalamitních situacích, smlouvy o vzájemné výměně udržovaných komunikací a dohody o jednotné údržbě silnic procházejících územími více správců tak, aby jejich sjízdnost byla zajišťována pokud možno stejnou technologií. Nedojde-li k dohodě nebo není-li to technicky možné, musí být použita technologie schválena silničními správními úřady. Místa změny technologie musí být označena podle odstavce d).

f) Školení osob provádějících zimní údržbu

Všechny osoby provádějící zimní údržbu musí být řádně a prokazatelně proškoleny (i osoby provádějící zimní údržbu dodavatelsky). Osnova školení musí obsahovat kromě technických a organizačních pokynů také pravidla bezpečné práce v zimní údržbě a zásady ochrany životního prostředí.

2. Mechanické odklizení sněhu

Odklizení sněhu se provádí především mechanicky. Provádět posyp či postřik chemickými rozmrazovacími materiály do vrstvy čerstvě napadaného sněhu vyšší než 3 cm bez předchozího pluhování je neúčinné, a proto nepřipustné. Sníh je za obvyklé zimní situace třeba odstraňovat tak, aby nedošlo k jeho ujetí provozem a přimrznutí k povrchu vozovky. Sněhovou břečku je třeba z vozovky odstranit.

Boční sněhové valy je třeba rozšiřovat, aby byl zachován průjezdní prostor a nebyl případně omezen výhled. Při tání musí být zabezpečen odtok vody.

U dvoupruhových obousměrných silnic se sníh odklízí ze středu jízdní dráhy k pravému okraji vozovky. Při mimořádném spadu sněhu se v průjezdních úsecích a na místních komunikacích sníh shrnuje pouze k okrajům chodníků a dle možností odváží.

Odklizení sněhu jízdou v protisměru je přípustné pouze ve výjimečných případech a za stanovených bezpečnostních opatření.

U vícepruhových komunikací je vhodné odklízet sníh ve vícečlenných pracovních sestavách.

Na odpočívkách a parkovištích může být sníh nejprve shrnut do valů, které se následně odstraní.

Při úrovňovém křížení komunikace s ponechanou sněhovou vrstvou s dráhou je nutno dbát na to, aby tato sněhová vrstva plynule navazovala na niveletu že-

lezničního přejezdu. U podjezdů je nutno dbát na zachování volné výšky.

Na mostech se sníh odstraňuje z celé šířky a délky mostu. Přitom má být sníh přesunován pokud možno v podélném směru nebo odvezen, pokud by při odhozu do stran padal na dole ležící dopravní cesty nebo jiné objekty.

K odklizení sněhu se běžně používají sněhové radlice. Vznikají-li při sněžení závěje nebo dosáhne-li výška sněhu cca 30 – 50 cm, nasazují se šípové pluhy. Vrstvy sněhu vyšší než 70 cm se odstraňují sněhovými frézami. Sněhové metače se používají k rozšíření průjezdného prostoru vozovky.

Při trvalém sněžení se pluhování periodicky opakuje. Na dopravně důležitých komunikacích nemá po skončeném pluhování zbytková vrstva sněhu přesáhnout 3 cm.

3. Odklizení sněhu s použitím chemických rozmrazovacích materiálů

Tato technologie se používá pouze na komunikacích určených plánem zimní služby. Posyp solí se zahajuje, pokud výška sněhu nepřesáhne 3 cm. Do sněhové vrstvy vyšší než 3 cm není dovoleno posyp provádět.

Dávkování při posypu chloridem sodným nebo chloridem vápenatým se provádí v závislosti na intenzitě sněžení. Při malé intenzitě (1 – 1,5 cm za hodinu) se sype dávkou 10 g.m^{-2} , při větší intenzitě dávkou 20 g.m^{-2} . Použití větších dávek již způsobuje vznik sněhové břečky. Při mimořádně dlouhém sněžení nebo při mimořádné intenzitě spadu lze v průběhu sněžení posyp dávkou 10 g.m^{-2} opakovat, ale vždy až po provedeném pluhování, aby se sůl dostala na povrch vozovky.

4. Odstraňování náledí nebo ujetých sněhových vrstev za pomoci chemických rozmrazovacích materiálů

Chemické rozmrazovací materiály se zásadně aplikují až na zbytkovou vrstvu sněhu, kterou již nelze odstranit nebo snížit mechanickými prostředky. Těmito materiály lze účinně a rychle odstraňovat vrstvy uježděného sněhu do tloušťky 1 – 2 cm nebo náledí do tloušťky 2 mm. Na vyšší vrstvy je nutný opakovaný posyp a součinnost mechanických prostředků. Při teplotách kolem $-5 \text{ }^{\circ}\text{C}$ se použije chlorid sodný, při teplotách kolem $-15 \text{ }^{\circ}\text{C}$ se použije chlorid vápenatý – v mezilehlém intervalu teplot může být použita směs obou chloridů. Níže uvedené dávkování platí pro chlorid sodný i chlorid vápenatý a uvedené maximální dávky nesmí být překročeny.

Minimální, technologicky dostačující dávka pro tento typ posypu je 20 g.m^{-2} . Při likvidaci vyšších vrstev náledí je zpravidla nutno použít dávek vyšších, celková spotřeba posypových solí však při jednom zá-

sahovém dni nemá překročit 60 g.m^{-2} . Jen ve zcela výjimečných případech, kdy je nezbytné obnovit rychle úplnou sjízdnost komunikace, lze použít dávku vyšší než 60 g.m^{-2} . Dávky vyšší než 20 g.m^{-2} se nesmí používat na úsecích silnic vystavených silným větřům, pokud není na sypači použito zkrápěcí zařízení.

Na tenké vrstvy náledí se nechá posyp působit cca 2 hodiny. Na silnější vrstvy náledí se nechá posyp působit 2 – 5 hodin. Pokud se za tuto dobu vrstva od povrchu zcela neuvolní, zpluhuje se uvolněná povrchová vrstva radlicí s ocelovým břitem a celý postup se opakuje. Celková spotřeba posypové soli přitom nesmí přesáhnout výše uvedené povolené dávky.

Vzniklou sněhovou břečku nebo ledovou tříšť je nutno z vozovky neprodleně mechanicky odstranit.

Jen v mimořádných případech (při mrznoucím dešti nebo mrznoucím mrholení) lze výjimečně použít posypu směsí zdršňovacího a chemického materiálu. Dávka se přitom volí tak, aby celkové množství chemické složky nepřesáhlo výše uvedenou maximální dávku – např. maximálně 240 g.m^{-2} směsí s poměrem 1 : 5.

5. Zdršňování náledí nebo ujetých sněhových vrstev posypem zdršňovacími materiály

Posyp zdršňovacími materiály se používá na komunikacích, které nejsou udržovány pomocí chemických rozmrazovacích materiálů. Může být prováděn pouze občasný posyp na dopravně důležitých místech nebo na místech, kde to vyžaduje dopravně technický stav komunikace (křižovatky, velká stoupání, ostré směrové oblouky, zastávky osobní linkové dopravy). Na těchto místech je vhodné zřídít i samoobslužné skládky zdršňovacích materiálů.

Pro posyp náledí je vhodný jemnozrnný materiál (zrna menší než 2 mm). Pro posyp nezledovatělých ujetých sněhových vrstev by měl být použit materiál s větším obsahem hrubých frakcí (zrn větších než 4 mm).

V zastavěných oblastech se nesmí používat materiál se zrny nad 8 mm.

Přímé úseky silnic se sypou dávkou cca 70 až 100 g.m^{-2} , místa, kde to vyžaduje dopravně technický stav komunikace, se sypou dávkou cca 300 g.m^{-2} . Na frekventovaných zledovatělých vozovkách je vzhledem k odmetení materiálu provozem účelné dávky zvýšit o 50 až 100 %. Dávky vyšší než 500 g.m^{-2} jsou však neúčelné.

Posyp zdršňovacími materiály se provádí v celé šířce komunikace, případně v celé šířce dopravního pruhu, tj. minimálně 3,5 m v jednom směru.

6. Odstraňování sněhu a náledí na místních komunikacích IV. třídy

O odstraňování sněhu a náledí na místních komu-

nikacích IV. třídy k zajištění jejich schůdnosti rozhodují obce. Schůdnost těchto komunikací se zajišťuje odmetením nebo odhrnutím sněhu, oškrábáním zmrazků a posypem zdršňovacími materiály. Chemickým rozmrazovacím materiálem se smějí sypat pouze ty chodníky a stezky, ve kterých nejsou uloženy inženýrské sítě (ledaže mají uzavřený kryt) a jsou odděleny od zelených ploch a pásů pro stromy takovým způsobem, aby na ně nemohl stékat sláný roztok.

7. Mechanismy pro zimní údržbu

- a) Sypače chemických rozmrazovacích materiálů mají splňovat tyto technické požadavky:
- dávka chemického rozmrazovacího materiálu v g.m^{-2} na pruhu požadované šířky má být nastavitelná v mezích 10 – 60 g.m^{-2} , a to nejlépe plynule,
 - při stupňovité regulaci posypové dávky se požaduje možnost nastavení 10, 20, 30, 40 a 60 g.m^{-2} , nejméně však 10, 20 a 40 g.m^{-2}
 - nastavené dávkování má být automaticky udržováno i při změnách pracovní rychlosti sypače v mezích 10 až 60 km.h^{-1}
 - šířka posypu má být nastavitelná minimálně v mezích 2 – 9 m, u sypačů s konstantní šířkou posypu má být minimálně 2 m, maximálně 3,5 m
 - příčná a podélná rovnoměrnost posypu v závislosti na jakosti posypové soli má být uvedena v technických podmínkách sypače
 - sypače, u nichž je instalováno zkrápěcí zařízení, mají umožňovat dodržení poměru suchého materiálu a solanky 7 : 3 při dávkování 5 – 20 g.m^{-2} . Doporučená koncentrace chloridu sodného v solance je 18 – 21 %. Před zimním obdobím je nutno přezkoušet skutečné dávkování v g.m^{-1} s používaným materiálem a podle výsledků korigovat nastavení dávkovacího ústrojí tak, aby skutečné dávky byly v souladu s požadovanými hodnotami.
- b) Sypače zdršňovacích materiálů mají splňovat tyto technické požadavky:
- dávka zdršňovacího posypového materiálu má být nastavitelná v mezích 70 – 500 g.m^{-2} (minimálně do 300 g.m^{-2}), což odpovídá 0,05 – 0,33 l.m^{-2} kameniva při sypné hmotnosti 1500 kg.m^{-3}
 - při stupňovité regulaci posypové dávky se požaduje možnost nastavení dávky 70, 100, 200, 300 (500) g.m^{-2} při použití zdršňovacích materiálů se zrnem max. 18 mm, přednostně se však požaduje plynulé nastavování
 - nastavená dávka má být automaticky udržována i při změnách pracovní rychlosti sypače v mezích 10 – 40 km.h^{-1}
 - šířka posypu (u sypačů s nastavitelnou šířkou posypu) má být nastavitelná v mezích 2,5 – 10 m (minimálně 2,4 – 5 m)

- šířka posypu u sypačů s konstantní šířkou má být v mezích 2,5 až 3,5 m
- příčná a podélná nerovnoměrnost posypu v závislosti na granulaci posypového materiálu má být uvedena v technických podmínkách sypače.

8. Doporučené materiály pro zimní údržbu

- a) Chemické rozmrazovací materiály
K posypu silnic, dálnic a místních komunikací s výjimkou nemotoristických komunikací lze používat následující chemické rozmrazovací materiály:

- Chlorid sodný
- Chlorid vápenatý
- Směsi chloridů

Chlorid sodný – (sůl kamenná, sůl kuchyňská)
NaCl – je účinný pro odstraňování náledí a sněhových vrstev při teplotách do $-5\text{ }^{\circ}\text{C}$ a za určitých podmínek i nižších.

Chlorid vápenatý, CaCl_2 – je účinný pro odstraňování náledí a sněhových vrstev pod $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Jakost posypových solí

Používané posypové soli nemají obsahovat více než 5 váhových procent prachových částí pod 0,16 mm. Skladba zrnitosti je významná pro způsob použití a techniku posypu. Jemné částice způsobují rychlé plošné rozpouštění, účinek do hloubky je však omezený. Hrubé částice pronikají více do hloubky, takže ujetá sněhová vrstva nebo silnější náledí jsou účinkem silničního provozu rozměňovány.

Sůl nemá vykazovat při dodání více než 2 váhová procenta stálé vlhkosti a má obsahovat nejméně 96 váhových procent účinné rozpouštěcí substance.

Při dodání soli musí být dokladovány údaje o chemickém složení, o podílu nerozpustných příměsí, o vlhkosti a skladbě zrnitosti v tomto členění:

- pod 0,16 mm
- od 0,16 mm do 0,80 mm
- od 0,80 mm do 3,15 mm
- od 3,15 mm do 5,00 mm
- nad 5,00 mm

Limity pro obsah těžkých kovů a nevhodných příměsí nebyly dosud stanoveny zvláštními předpisy.

Skladování chemických rozmrazovacích materiálů

Chemické rozmrazovací materiály není dovoleno skladovat na otevřených skládkách. Pro skladování jsou nejúčelnější celodřevěné haly o kapacitě 500 – 1000 t nebo celodřevěná sila o kapacitě 40 – 200 t umístěná s ohledem na možnosti plnění sypačů. V uzavřených skladech musí být zabráněno úniku do okolí i průsaku do podloží. V uzavřeném skladu je možno skladovat chlorid sodný volně ložený.

Roztoky rozmrazovacích prostředků

Pro zkrápění posypových solí se používají jejich roztoky o koncentraci 18 – 21 %. K přípravě roztoku (solanky) jsou určeny ambulantní mísící stanice.

Přímé použití roztoků rozmrazovacích prostředků k odstraňování náledí nebo ujetých sněhových vrstev je možné, jestliže se nepředpokládá pokles teplot pod $-3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Roztoky se aplikují kropičkami, které umožňují rovnoměrný postřík. Při stanovení limitních dávek roztoků se vychází z koncentrace účinné látky, jejíž množství nesmí přestoupit mezní hodnoty dávky podle bodu 3.

b) Zdrsňovací posypové materiály

Z hlediska péče o životní prostředí se dává přednost čistým materiálům – pískům a drtím. Z ekologického hlediska je možné používat sypké materiály z místních zdrojů, jako je struska a škvára. Použité strusky a škváry nesmí obsahovat toxické nebo jinak škodlivé látky, mají mít přiměřené zrnění a jejich zrna mají být ostrohranná. Nezávadnost těchto materiálů musí jejich dodavatel každoročně doložit atestem. Hmoty pro posyp nesmí obsahovat hlinité částice – písek má být ostrý, tvrdý a bez větších zrn.

Zrnitost zdrsňovacích posypových materiálů má

být v rozmezí 0,5 až 8 mm. V žádném případě nemá zdrsňovací materiál obsahovat částice menší než 0,3 mm nebo větší než 16 mm.

Skladování zdrsňovacích posypových materiálů

Zdrsňovací materiály se mohou skladovat na volném prostranství, vhodnější je však jejich skladování v silech, halách nebo pod přístřešky. Za předpokladu, že úložiště tohoto materiálu je vybudováno tak, aby bylo zabráněno průsaku vody do okolí a podloží, je možno proti zmrznutí hromad použít malou dávku (1 – 3 %) chloridu sodného.

c) Směsi zdrsňovacích a chemických rozmrazovacích materiálů

Pro řadu negativních vlastností je použití směsných materiálů přípustné pouze za mimořádných okolností, kdy selhává posyp těmito materiály jednotlivě. K přípravě směsného materiálu se použije vhodný písek nebo drť, do kterého se rovnoměrně promísí chlorid sodný v poměru 1 díl chloridu na 3 až 6 dílů písku.

Nejvyšší přípustná dávka tohoto posypu při jednom zásahu je odvozena od množství chloridu ve směsi.

Při použití směsi v poměru 1 : 6 je to $280\text{ g}\cdot\text{m}^{-2}$, při použití směsi v poměru 1 : 3 pouze $160\text{ g}\cdot\text{m}^{-2}$.

DENNÍ ZÁZNAM O ZIMNÍ ÚDRŽBĚ A JEJÍ VYHODNOCENÍ

Správci dálnic a silnic vedou dokumentaci o zimní údržbě jako samostatný deník, ve kterém chronologicky zaznamenávají všechna zjištění a činnosti tak, aby do deníku nemohlo být nic dodatečně vpisováno, ani z něj dodatečně vypuštěno.

V průběhu služby se zaznamenávají veškerá hlášení, oznámení, sdělení, výjezdy na kontrolu nebo zásah, návraty, zpráva o sjízdnosti, počasí, náhlé změny teplot, srážky, vítr, podávaná hlášení na centrální nebo regionální dispečink a hlášené dopravní nehody, u nichž je předpoklad, že byly zaviněny závadou ve sjízdnosti, dále záznamy o kontrole vedoucích zaměstnanců nebo kontrolních orgánů apod.

Při skončení služby se zapíše sjízdnost nebo ne-sjízdnost komunikací a správnost deníku potvrdí svým podpisem zodpovědný zaměstnanec. Záznamy se provádí chronologicky za sebou tak, aby nebylo možno dodatečně vpisovat další údaje. Zápis se provádí s jedním průpisem. Vyplněné deníky se archivují po dobu pěti let.

1. Deník zimní údržby dálnic a silnic

Vedoucí směny (u silnic též směnový mistr a směnový mistr obvodu)

- jméno, příjmení
- Pracovníci směny
- seznam zaměstnanců pro zimní údržbu podle skutečné přítomnosti

Domácí pohotovost

- seznam zaměstnanců pro posílení směny

Vozidla a mechanismy v provozu

- počty a druhy mechanismů vyčleněných pro výkony zimní údržby v provozuschopném stavu pro danou směnu

Povětrnostní situace

- teplota, jasno, oblačno, zamračeno, déšť, mlha, sněžení, vítr apod.

Stav sjízdnosti

- stručný popis (u silnic dle pořadí důležitosti), vozovka sjízdná, sjízdnost omezená, vrstva sněhu v cm, námraza, závěje v km, vozovka ne-

sjízdná – doprava odkloněna – předpoklad sjízdnosti

- Průběh služby
- čas nástupu a ukončení služby
 - chronologický záznam nejdůležitějších událostí
 - záznam kontroly stavu sjízdnosti
 - zprávy o sjízdnosti od jiných orgánů – uvádí se čas, obsah a kdo informaci podal
 - upozornění na závady přecházející do další směny.

2. Deník zimní údržby místních komunikací

Pro osoby zajišťující sjízdnost zimní údržbou místních komunikací na území hl. m. Prahy, Plzně, Brna a Ostravy je vedení deníku podle bodu 1. povinné, pro ostatní obce doporučené.

3. Vyhodnocení zimní údržby dálnic a silnic

Vyhodnocení zimní údržby se sestavuje v těchto základních údajích:

- rozsah udržované sítě
- zhodnocení přípravy na zimní období ve vztahu ke skutečnému průběhu zimní údržby
- zhodnocení mechanizačního vybavení, počtu strojů, jejich poruchovosti, oprav apod.
- vyhodnocení použitých technologií, jejich dodržování a výsledky kontrol
- zhodnocení organizace práce – personálního zabezpečení úkolů, dodržování časových limitů apod.
- zhodnocení ostatních podmínek – umístění a sociální vybavení pracovišť, výpomoci apod.

Vyhodnocení obsahuje následující údaje:

- Udržované vozovky celkem:km
- Používané technologie:
 - suchá sůl: km
 - vlhčená sůl: km
 - struska, škvára: km
 - drť, písky: km
 - pouze pluhované: km
 - neudržované: km

- Finanční náklady

tis. Kč

	Sezona	z toho	
		IV. čtvrtletí	I. čtvrtletí
Celkové			
z toho dodavatelsky:			
Přep. na 1 km			

- Spotřeba posypových hmot:

	Sezona	z toho	
		IV. čtvrtletí	I. čtvrtletí
Sůl t			
Solanka hl			
Drtě, písky t			
Struska, škvára t			

- Počet zásahových dnů dny

Měsíc	10	11	12	1	2	3	4
Posyp							
Pluhování							

- Vybavenost pro zimní údržbu

		vlastní	cizí
Sypače vozovek	Suchá sůl		
	Vlhčená sůl		
	Zdrsňovací materiál		
	Kombinované – 2 komory		
Radlice, pluhy	Předsazené		
	– z toho segmentové		
	Šípové pluhy		
	Závěsné radlice a škrabky		
Sněhové frézy, metače			
Nakladače			
Solankové hospodářství	Výrobník – mísicí zařízení		
	Skladovací nádrže		
Hlásiče náledí			

Správce odevzdá vyhodnocení pracovišti pověřenému Ministerstvem dopravy a spojů za předchozí zimní období do 30. dubna.

4. Vyhodnocení zimní údržby místních komunikací

O rozsahu a způsobu vyhodnocení zimní údržby rozhodují obce. Jako vzor může být přiměřeně použito vyhodnocení zimní údržby silnic.

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 104/1997 Sb.

VZOR PRŮKAZU OSOBY POVĚŘENÉ VÝKONEM STÁTNÍHO DOZORU
NAD POZEMNÍMI KOMUNIKACEMI

Průkaz osoby pověřené výkonem státního dozoru nad pozemními komunikacemi má obdélníkový tvar o rozměrech 15 cm x 10,5 cm s možností přeložení. Je vytištěn na tvrdém papíru s ochranným vzorem růžové barvy.

Vnitřní strana průkazu:

Jméno a příjmení: Rodné číslo Pověřující úřad: 	je pověřen(a) výkonem^{x)} - vrchního státního dozoru nad silnicemi, místními komunikacemi, veřejně přístupnými účelovými komunikacemi a státního dozoru nad dálnicemi v České republice - státního dozoru nad silnicemi v územním obvodu vydávajícího Okresního úřadu - státního dozoru nad místními komunikacemi a veřejně přístupnými účelovými komunikacemi v územním obvodu vydávajícího obecního – městského úřadu V dne Razítko (kulaté) Podpis (statutárního zástupce úřadu) ^{x)} nehodící se škrtněte
--	--

Vnější strana průkazu:

V souladu s § 41 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, vykonávají silniční správní úřady a obce na území České republiky státní dozor v rozsahu své působnosti. V souladu s § 41 odst. 2 a 3 cit. zákona pověření zaměstnanci silničního správního úřadu nebo osoby pověřené obcí dbají na ochranu pozemních komunikací a dozírají, zda vlastníci (správci) nebo uživatelé pozemních komunikací dodržují povinnosti a podmínky stanovené tímto zákonem. Při výkonu dozoru mohou podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků písemně uložit způsob a lhůtu k jejich odstranění; při zjištění závažných závad ve stavebním nebo dopravně technickém stavu pozemní komunikace, ohrožujících bezprostředně uživatele nebo komunikaci, jsou oprávněni písemně nařídit okamžité zastavení nebo omezení jejich užívání s následným podnětem k zahájení správního řízení. V rámci kontrolního výkonu jsou oprávněni vstupovat a vjíždět i do uzavřených úseků komunikací. Ostatní práva a povinnosti pověřené osoby stanoví zákon č. 522/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

xx)

Průkaz

pověření č.

k výkonu

STÁTNÍHO DOZORU

nad

pozemními komunikacemi

státní

znak

xx) hranaté razítko vydávajícího úřadu

105

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 16. dubna 1997,

kterou se vyhlašuje národní přírodní rezervace Vývěry Punkvy a stanoví její bližší ochranné podmínky

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 79 odst. 3 písm. b) se zřetelem na § 28 odst. 1 a § 37 odst. 1 zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny:

§ 1

Vyhlášení národní přírodní rezervace
Vývěry Punkvy

(1) Vyhlašuje se národní přírodní rezervace Vývěry Punkvy (dále jen „národní přírodní rezervace“) v Moravském krasu.

(2) Předmětem ochrany jsou podzemní krasové jevy vytvořené v devonských vápencích, geomorfologicky cenný povrch území, zejména údolí Punkvy, Pustý a Suchý žleb a propast Macocha s výraznou klimatickou a vegetační inverzí, i dochovaná přirozená a přírodě blízká rostlinná a živočišná společenstva vázaná na toto specifické prostředí.

§ 2

Vymezení národní přírodní rezervace

(1) Národní přírodní rezervace se rozkládá v okrese Blansko, a to v katastrálním území Blansko na parcele č. 1548; v katastrálním území Lažánky u Blanska na parcelách č. 537 až 544, 546, 556 až 564, 566 až 569, 570/2, 576, 657 až 662 a 667 až 669; v katastrálním území Ostrov u Macochy na parcelách č. 725/7 a 1665/2; v katastrálním území Suchdol v Moravském krasu na parcelách č. 63 až 68, 84, 718/8, 719/3, 730 až 738, 747, 748, 749/1, 749/2, 750/4, 751, 752, 753/1, 753/2, 753/5, 753/6, 753/7, 755, 756, 757/1, 757/2, 758/5, 762/2, 770/1, 771/3, 777/2, 778, 779/2, 779/3, 779/4, 800 až 802, 838, 841/2 a 842; v katastrálním území Těchov na parcelách č. 512/3, 533/3, 534/1, 534/2, 535 až 538, 541, 545, 552 až 565 a 566/2 a v katastrálním území Vilémovice u Macochy na parcelách č. 1003/1, 1003/2, 1003/3, 1003/4, 1006/1, 1006/2, 1006/3, 1007/2, 1008/2, 1008/3, 1008/4, 1010/1, 1010/2, 1010/3, 1085, 1088/4, 1089/4, 1089/8, 1142 až 1181, 1221/2, 1224/2, 1224/3, 1225/1, 1226, 1229, 1230, 1233/2, 1235/1, 1236, 1237, 1238/1, 1238/2, 1239 až 1243, 1244/1, 1244/2, 1245/1, 1245/2, 1246 až 1254, 1275/2,

1276/2, 1277/2, 1278/2, 1279/2, 1280/2, 1281/2, 1282/2, 1283/2, 1284/2, 1285/2, 1286/2, 1287/2, 1288/2 a 1289/2. Celková výměra národní přírodní rezervace je 556,4634 ha.

(2) Mapové podklady, v nichž je zakresleno území národní přírodní rezervace, jsou kromě evidence v ústředním seznamu ochrany přírody¹⁾ uloženy na Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), na Správě Chráněné krajinné oblasti Moravský kras, na Okresním úřadu Blansko, na Městském úřadu Blansko, na Obecním úřadu Ostrov u Macochy, na Obecním úřadu Vilémovice a na Obecním úřadu Vavřinec.

§ 3

Bližší ochranné podmínky pro národní
přírodní rezervaci

Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody²⁾ lze:

- provázovat pro veřejnost zpřístupněné části Punkevních jeskyní a Kateřinské jeskyně,
- provádět výzkumnou činnost ve zpřístupněných částech jeskyní,
- provádět změnu druhu pozemku, nevyplyvá-li to z plánu péče o národní přírodní rezervaci,
- provádět zásahy do povrchového koryta řeky Punkvy nebo do podzemních toků,
- poskytovat prodejní nebo jiné služby na zpevněných plochách mimo budovy,
- upravovat povrch vozovek s použitím jiného než místního přírodního materiálu,
- jezdit s koňskými potahy, s výjimkou potahů vlastníků a nájemců pozemků používaných při běžném obhospodařování pozemků,
- provádět vyhlídkové lety nad národní přírodní rezervací,
- organizovat a pořádat veřejné akce (zejména hromadné sportovní a turistické akce) mimo případy běžného provozování zpřístupněných částí jeskyní ve smyslu písmene a),

¹⁾ § 42 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

²⁾ § 44 odst. 2 a § 79 odst. 3 písm. g) zákona ČNR č. 114/1992 Sb.

- j) provádět geologické práce spojené se zásahem do území,
- k) volně přikrmovat zvěř nebo ryby, zřizovat myslivecká nebo rybářská zařízení, popřípadě provádět další činnosti související s výkonem práva mysliveckého a rybářského,
- l) provádět těžební, výchovné nebo pěstební práce v lesích, kde vlastník lesa hospodáří bez schváleného plánu nebo bez převzaté lesní hospodářské osnovy.

§ 4

Ochranné pásmo

K zabezpečení národní přírodní rezervace před rušivými vlivy z okolí se vyhláší ochranné pásmo,³⁾ které se rozkládá v okrese Blansko v katastrálním území Blansko na parcelách č. 1538, 1539, 1542, 1544, 1545, 1546, 1547, 3523, 3524, 3528 a 3538; v katastrálním území Lažánky u Blanska na parcelách č. 545, 547, 548 až 554, 555/1, 555/2, 565 a 570/1; v katastrálním území Ostrov u Macochy na parcelách č. 1658/1 a 1665/1; v katastrálním území Suchdol v Moravském krasu na parcelách č. 48, 49, 750/1, 750/2,

750/3, 779/1 a 779/5; v katastrálním území Těchov na parcelách č. 514, 516, 518 až 524, 525/1, 526, 527/1, 531, 532, 533/1, 539, 540, 542 až 544, 546 až 551, 566/1, 567/1, 567/2, 568, 569/1 a 569/2 v katastrálním území Vilémovice u Macochy na parcelách č. 107, 190, 1088/1, 1089/5, 1089/7, 1221/6, 1221/7, 1221/8, 1224/4, 1224/5, 1224/6, 1225/2, 1227/2 a 1350. Celková výměra ochranného pásma je 26,7747 ha.

§ 5

Změna vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Z přílohy č. V vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, se vypouští položka „Moravský kras - střed“.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Skalický v. r.

³⁾ § 37 odst. 1 zákona ČNR č. 114/1992 Sb.

106

OPATŘENÍ

České národní banky

ze dne 10. dubna 1997,

kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků

Česká národní banka stanoví podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů:

§ 1

(1) Minimální výše likvidních prostředků stavebních spořitelen¹⁾ a Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s., činí 4 % ze závazků vůči všem osobám s výjimkou bank.

(2) Minimální výše likvidních prostředků ostatních bank a poboček zahraničních bank činí 9,5 % ze závazků vůči všem osobám s výjimkou bank.

§ 2

Závazky podle § 1 se rozumí závazky v českých korunách i závazky znějící na cizí měnu.

§ 3

Likvidní prostředky stanovené podle § 1 jsou banky povinny uložit na účtu u České národní banky jako povinné minimální rezervy.

§ 4

Povinné minimální rezervy se neúročí.

§ 5

Zrušuje se opatření České národní banky ze dne 26. června 1996, kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků, vyhlášené v částce č. 57/1996 Sb.

§ 6

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 8. května 1997.

Guvernér:

v z. Ing. Kysilka CSc. v. r.
viceguvernér

¹⁾ Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hyberská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** M. K.-HESPO, areál Pozemních staveb; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právníká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.